

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXX. ÉVFOLYAM,

6. SZÁM

1985.
JÚNIUS

ÁRA: 2 FORINT

A központi vezetőség határozata a XII. kongresszus előkészítésére, a szakszervezeti vezetőtestületek és a tisztségviselők választására

A magyar szakszervezetek alapszabálya szerint ötvenként összehívjuk a Postások Szakszervezetének soron követ-

kező kongresszusát és újjáválasztjuk a szakszervezeti vezető testületeket, a számvizsgáló bizottságokat.

A választások politikai céljai

A választások alapvető politikai célját a magyar szakszervezetek XXIV. kongresszusa határozatának végrehajtására, a mozgalom társadalmi életünkben betöltött helyének, szerepének értékelésére épülő; az MSZMP XIII. kongresszusának határozata alapján a szakszervezeti munka továbbfejlesztését, fellendítését igénylő és elősegítő feladatok meghatározása képezi.

A választások szolgálják a párt politikájának a végrehajtását, a társadalom előtt álló feladatok megvalósítását, járuljanak hozzá a dolgozó nép hatalmának az erősítéséhez. Segítsék elő a közvetlen eszmecserét társadalmi és mozgalmi céljaink valóra váltásának kérdéséről, abból a célból, hogy a magyar szakszervezetek XXV.

kongresszusa és a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusa a szakszervezeti tagság széles körű véleményére alapozva határozhassa meg az elkövetkezendő időszak feladatait.

A választások erősítsék a dolgozók aktivitását, fokozzák részvételüket a társadalmi és a munkahelyi élet kérdéseinek megoldásában. Az előkészítés és lebonyolítás során:

- erősödjön a munkahelyi és a szakszervezeti demokrácia, érvényesüljön a szakszervezeti tagság meghatározó szerepe;
- fejlődjön a szakszervezeti csoportokra épülő alapszervezeti munka;
- javuljon a nevelő, a termelő, gazdálkodást segítő, az érdekvédelmi és -képviselési munka.

Káder-előkészítés

A tisztségviselők megválasztása segítse elő a tagság igényének megfelelő szakszervezeti munka feltételeit.

Ezért törekedni kell arra hogy:

○ a szakszervezeti vezetőtestületekbe, tisztségekbe, példamutató, a dolgozók bizalmát élvező, politikailag és szakmailag felkészült, a vezetésre alkalmas vagy alkalmassá tehető, a szocializmus, a szakszervezeti mozgalom iránt elkötelezett tagokat,

○ a politizáló készséggel rendelkező, a mozgalom munkahelyi alkalmazását jól ismerő, az érdekeket egyeztető, érvényesítő tagokat,

○ megfelelő erkölcsi, emberi magatartással rendelkező, az új iránt fogékony, a véleményeket, érdekeket bátran közvetítő, munkájukkal dolgozó társaik körében elismerést kivívott tagokat válasszanak, akik képesek a tagságot képviselni, mozgósítani, nevelni, szemléletüket alakítani.

A káderek kiválasztásánál, a testületeknél fokozott figyelmet kell fordítani arra, hogy az összetétel tükrözze a hivatal, az üzem, a kollektíva, a csoport, a kor-, a nem-, szakmabeli stb. összetételét.

A káder-előkészítés során figyelemmel kell lenni arra, hogy az alkalmas, a tagság bizalmát élvező tisztségviselők a jövőben is maradjanak tagjai a testületeknek.

Törekedni kell arra, hogy a testületekben létszámuknak megfelelően, arányosan kapjanak helyet a kiemelkedő munkát végző, elismert fizikai, forgalmi, műszaki és értelmiségi dolgozók.

A bizalmiak választásánál el kell érni, hogy a bizalmi a csoportjára leginkább jellemző foglalkozású személy legyen.

A vezető-testületekkel azonos szinten dolgozó és a hatáskörbe tartózkodó partner állami és gazdasági vezetők ne legyenek a testület tagjai.

rendszerhez és a szakmai felépítéshez igazodóan ezek helyett körzeti alapszervezeteket kell létrehozni. Ezek elnevezése *körzeti szakszervezeti bizottság (kszb).*

Bizalmiak, bizalmihelyettesek

Minden szakszervezeti csoportban bizalmi és helyettes(eket) kell választani. A csoportok kialakításánál törekedni kell az egy gazdasági vezető — egy szakszervezeti csoport elv érvényesítésére.

A bizalmicsoporthoz a tagok száma lehetőleg érje el a 20, de ne haladja meg a 60 főt. Azoknál az alapszervezeteknél, amelyeknél a nyugdíjasok száma eléri, illetve meghaladja a 20-at, részükre önálló csoportot kell kialakítani.

Főbizalmiak, főbizalmi-helyettesek

Főbizalmi (helyettes) ott célszerű választani, ahol a többi telephely, az eltérő munkarend és a szakmai partnerkapcsolat ezt indokoltá teszi. A megválasztott főbizalmi (indokolt esetben helyettese) egyidejűleg tagja az alapszervezet és a tszb bizalmistestületének is.

Szakszervezeti bizalmiak testülete

Az alapszervezeti bizalmi-testület tagjai:

- az összes bizalmi, kis létszám esetén bizalmihelyettesek, valamint a megválasztott főbizalmi, illetve helyettese;
- az alapszervezeti szakszervezeti bizottság.

A területi bizalmistestület tagjai:

- az összes bizalmi, főbizalmi, nagy létszám esetén küldöttek,
- az alapszervezetek tszb-titkárjai,
- a területi szakszervezeti bizottság.

Az utóbbi bizalmistestület létszáma maximum 149 lehet.

A bizalmiak testületének a kialakításánál meg kell oldani az alapszervezetek tagságának az arányos képviselését. A bizalmistestület 2/3-a bizalmi, vagy bizalmiküldött és főbizalmi legyen.

Alapszervezeti szakszervezeti bizottságok (kszb-k) és számvizsgáló bizottságok

létszám	szb-tagok száma	szvb-tagok száma
50 főig	3	1
51—100-ig	3—5	3
101—300-ig	5—7	3
301—500-ig	7—9	5
501 felett	9—15	5

Területi szakszervezeti bizottságok és számvizsgáló bizottságok

létszám	tszb-tagok száma	szvb-tagok száma
3000 főig	7—9	3
3001—5000-ig	9—11	3—5
5001—7000-ig	11—13	3—5
7000 felett	13—15	3—5

Társadalombiztosítási tanácsok (5—7 fő)

Csak a tszb-éknél és azoknál az elnökséghez tartozó alapszervezeteknél kell választani, ahol társadalombiztosítási kifizetőhely van, illetve ahol a felsőbb szakszervezeti szerv a mozgalmi feladatok elősegítése céljából ezt indokoltan tartja.

Rétegbizottságok (3—15 fő)
Állandó és ideiglenes jelleggel hozhatók létre, alapszervezeti, tszb és központi vezetőségi szinten.

A kis létszámú alapszervezeteknél állandó rétegbizottságokat ne válasszanak, itt a szakszervezeti bizottság tagjai végezzék ezt a feladatot. Ahol azonban a nyugdíjasok száma indokolja, ott hozzanak létre nyugdíjasbizottságot.

A nagyobb létszámú alapszervezeteknél, valamint a tszb-k és a kv szintjén a következő állandó rétegbizottságokat kell megválasztani: nő-, nyugdíjas-, ifjúsági bizottság. A központi vezetőség mellett ezenkívül *értelmiségi bizottságot* is létre kell hozni.

Társadalmi munkabizottságok (3—15 fő)

Alapszervi, tszb és központi vezetőségi szinten kell választani, a rétegbizottságoknál felsorolt elveknek megfelelően.

A nagyobb alapszervezeteknél és a tszb-éknél *közzgazdasági, szociálpolitikai és munkavédelmi, kulturális, agitációs és propaganda-munkabizottságot* kell választani. Központi vezetőségi szinten a felsoroltakon túlmenően *szervezési és káderbizottságot* is létre kell hozni.

Indokolt esetben ideiglenes réteg- és munkabizottságokat is lehet működtetni.

A Postások Szakszervezetének vezető testületei

A központi vezetőségbe:
55—125, az elnökségbe: 9—19, a titkárságba: 3—5, a számvizsgáló bizottságba: 3—13 főt kell választani.

A választások után — külön intézkedés alapján — munkügyi döntőbizottságot, társadalmi bíróságot, és a kulturális intézményeknek társadalmi vezetőséget kell választani.

A beszámolás rendje

A beszámolások során érvényesüljön a széles körű demokrácia, a tagság közvetlen részvétele az ellenőrzésben.

A beszámolás a következők szerint történjen:

- a bizalmi a csoportjának;
- a főbizalmi a tagságnak, összehívott csoporttaggyűlésen (amelyen a főbizalmi működési

(Folytatás a 2. oldalon.)

A tagság részvételével a sikeres választásokért

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1985. április 12-i határozatában meghirdette a szakszervezeti választásokat 1985. szeptember 1-től kezdődően. E határozat szellemében hagyta jóvá központi vezetőségünk május 10-i ülésén a Postások Szakszervezete választási célkitűzéseit, időpontját, rendszerét. Központi vezetőségünk arról is döntött, hogy határozatát teljes szöveggel közlésezi szakszervezetünk lapjában, abból a felfogásból kiindulva, hogy az egész tagság megismerje, magáévá tegye és felelősen éljen megnövekedett demokratikus jogaival a szakszervezeti választásokon.

A szakszervezet lényegéből adódik, hogy a munkának az egész tagságra kell épülnie, annak formálását, végrehajtását, kritikáját maguknak a szakszervezeti tagoknak kell a választott tisztségviselőkkel együtt elvégezniük.

A választások egyik fő mozzanata, hogy az elmúlt 5 év munkájáról beszámolnak a bizalmiak, főbizalmiak és minden választott testület, egészen a központi vezetőségig, s ezzel egyidejűleg megjelölik a jövő szakszervezeti feladatait. A beszámolóknak — annak ellenére, hogy nehéz 5 év van mögöttünk — szólniuk kell azokról az erőfeszítésekről, törekvésekről, eredményekről, amelyek bizonyítják, hogy szakszervezetünk sokoldalúan segítette a posta munkájának eredményesebbé tételét, a dolgozók munkaversenyének, újtó- és kezdeményező készségének tartalmasabbá tételét, az üzemi demokrácia fejlődését; a postás dolgozók egészének és egy-egy jelentős réteg bérhelyzetének a javulását, a szociális juttatások megőrzését, annak helyenkénti fejlesztését, a munkakörülmények javítását, az 5 napos munkahét bevezetését, hogy csak a legjelentősebb eredményeinket villantsam fel.

Szólni kell arról a munkáról is, amit szakszervezetünk tett a postás dolgozók munkájának nagyobb társadalmi elismertetése, gondjainak jobb megértése céljából, valamint a posta önállóvá válásával jelentkező nagyobb feladatok, szervezeti intézkedések kimunkálásában és megvalósításának segítségével.

Természetesen őszintén és nyíltan kell szólni arról is, amit nem tudunk megvalósítani, vagy külső körülmények, rajtunk kívül álló okok, vagy saját munkánk gyengeségei miatt. A jövő feladatainak kijelölésénél nagyon fontos, hogy a tagságban levő tenni akarás, a gondolatok, a javaslatok felszínre kerüljenek és mindenki hozzájáruljon ahhoz, hogy a munkahe-lyek, s a posta egésze hatékonyabban, eredményesebben dolgozzon. Azt szeretnénk elérni, hogy a bizalmiak beszámolóit ne csak az üdülésről, a segélyről, azaz a praktikus szakszervezeti munkáról szóljanak, hanem a szakszervezet gazdasági munkát segítő tevékenységét, a munkafegyelmet, a hatékonyságot, a tagság életkörülményeit is értékeljék; politizáljanak szocialista célkitűzéseinkről, s mozgósítsanak.

A beszámolásról és a munka értékeléséről folyó vitáktól azt is várjuk, hogy megelégnék egész szakszervezetünk belső élete és számos olyan javaslat kerül felszínre, amely alapot ad következő 5 éves céljainknak a tagság véleményére épülő meghatározásához.

A választások másik fő feladata, hogy a tagság demokratikusan megválassza a bizalmiakat, a főbizalmiakat, a vezető testületeket és tisztségviselőket. A most jóváhagyott választási rendszer a korábbihoz képest sok új vonást tartalmaz. Ennek az az egyetlen célja, hogy a szakszervezeti tagok szerepét, választási lehetőségét nagymértékben fejlessze, vagyis a szakszervezet belső demokratizmusát tovább bővítse.

Ezek közül néhányat kiemelve: a bizalmiak választásának új vonása, hogy a bizalmira és helyettesére a következő választáson nem a felsőbb szerv képviselője, hanem a csoport tagjai közül az általuk választott jelölő teszi a javaslatot. Az ő kötelessége a csoport minden tagjától véleményt kérni, mielőtt javaslatát megteszi. A másik lényeges változás, hogy a csoport a bizalmi és helyettesét is titkosan választhatja meg, saját elhatározása szerint.

Jelentős előrelépés a demokratizmus erősítésében az, hogy a vezetőtestületek, tisztségviselők titkos választása során nem a jelölés sorrendje dönti el, hogy ki tekinthető megválasztottnak, hanem az, hogy szám szerint ki kapott több szavazatot. Ennek a rendszernek a bevezetését az előző választáson a tagság széles körben igényelte.

A választási határozat gyakorlati végrehajtása nagy felelősséget ró a megválasztott jelölő bizottságokra és magára a tagságra is. Alaposan mérlegelni kell, hogy olyan tagokat jelöljenek és válasszanak meg, akik példamutatók a munkában, akik képesek dolgozó társaikat mozgósítani, érdekeiket képviselni és gondjaik megoldásáért cselekedni. Ne a nagy hang, az ígérgetés legyen a mérvadó, a megalapozott, megfontolt személyiségek, egy-egy munkahely, szakmai réteg képviselőinek legjobbjai kerüljenek a tisztségekbe; köztük mindazok, akik már eddig is lelkiismeretesen végezték ezt a munkát.

Megszűnt az a korábbi korlátozás, hogy a különböző tisztségekbe csak 1-2-3 éves tagság után lehet megválasztani a szakszervezeti tagokat. A jelenlegi választási rendszer alapján a szakszervezeti tag korlátozás nélkül minden tisztségre megválasztható, ha belépett a szakszervezetbe. Reméljük ez a változás elősegíti, hogy fiatal munkatársaink közül többen kerüljenek be a mozgalomba, új lendületet, friss szemléletet hozva elősegítsék a folyamatosságot, az idősebbek, a munkából kilépők utánpótlását.

Szakszervezeti rendszerünk a jövőben is a jól bevált bizalmi munkára épül. Központi vezetőségünk határozatában alapvető célként jelölte meg, hogy minden munkahelyen, ahol a szakszervezeti tagság közvetlen összefogásával elérhető a szakszervezeti élet, ott taggyűlések és szakszervezeti bizottságok működjenek. A többi területeken bizalmi testületeket és tszb-eket választunk. Ezekben a munkahelyeken is célunk a szakszervezeti csoportok, azaz a tagság aktívabb részvételének továbbfejlesztése.

A választásokig hátralévő időt fel kell használnunk a tenni való előkészítésére, a tagság mozgósítására és felkészítésére úgy, hogy folyamatosan elvégezzük azokat a feladatokat is, amelyek az 1985. évi terv teljesítésével szakszervezeti célkitűzéseinkből ránk hárulnak.

A választások előkészítése és lefolytatása, tömeges beszélgetés a tagsággal, tisztségviselőkkel, fontos időszak szakszervezetünk életében. A választások alkalmával — különböző okok miatt — mindig megválnak tisztségviselőink egy része funkciójától. Nagyon fontos, hogy a közösségért végzett áldozatos munkáját mindazoknak megköszönjük a kollektíva előtt, akik közmegebecsülést, elismerést vívtak ki eddigi tevékenységükkel.

Csáki Lászlóné

A központi vezetőség határozata a XII. kongresszus előkészítésére, a szakszervezeti vezetőtestületek és a tisztségviselők választására

(Folytatás az 1. oldalról.)

területén lévő szakszervezeti csoport tagjai vesznek részt), vagy a terület bizalmiainak;

○ az alapszervi szakszervezeti bizottság (kszb) és a számvizsgáló bizottság az összevont taggyűlésnek, illetve az alapszerv bizalmistestületének;

○ a területi szakszervezeti bizottság és a számvizsgáló bizottság a területi szakszervezeti bizalmi testületének;

○ a Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége és Számvizsgáló Bizottsága a szakszervezet XII. kongresszusának.

A választások időrendje

A szakszervezeti választásokat 1985. szeptember 1. és 1986. március 30. között, a következő időrendben kell megtartani:

■ a bizalmiak, bizalmihelyettesek, főbizalmiak, főbizalmihelyettesek választása 1985. szeptember 1. és 1985. szeptember 30. között;

■ az alapszervek vezető testületeinek a választása (szb, szvb, kszb, bizalmistestület, réteg- és munkabizottságok) 1985. október 1-től 1985. október 31-ig;

■ a területi vezetőtestületek választása (tszb, szvb, bizalmi-

testület, réteg- és munkabizottságok) 1985. november 1. és 1985. november 30. között;

■ a szakszervezet vezetőtestületeinek a választása a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusán, 1986. január 11-12-én (szombat-vasárnap).

A különböző szintű választások épüljenek egymásra, folyamatosan kövessék egymást. Amennyiben az egyes választások a megjelölt határidőnél előbb befejeződnek, úgy indíthatók a következők.

A választásokat az alapszerveknél lehetőleg munkaidőn kívül, illetve a legkisebb munkaidőkieséssel rendezzék, a területi szakszervezeti vezetőtestületek választó küldöttterkeztét pedig szombaton vagy vasárnap kell megtartani.

kezet küldötteinek, réteg-, illetve társadalmi munkabizottságok vezetőinek és tagjainak a választása:

● ott, ahol a tagság egyszerűen összehívható, összevont taggyűlésen a tagság közvetlenül, illetve közvetve — titkosan — választja meg a szakszervezeti bizottság (kszb) elnökét, titkárait és tagjait, a számvizsgáló bizottságot, valamint a felsőbb választói értekezletre a küldötteket. Nyílt szavazással az állandó társadalmi munka- és rétegbizottságok vezetőit és tagjait;

● ahol bizalmi testület működik, ott a szakszervezeti bizottság tagjait, annak elnökét, titkárait, a számvizsgáló bizottságot, valamint a küldötteket a szakszervezeti tagok közvetlenül — titkosan — választják meg, ahol ezt a tagság igényli — kétszakaszos választási rendszer szerint —, a bizalmi testület jelölése alapján.

Az első szakaszban: a bizalmistestület alakulóülésén — a régi vezetőség beszámolóját követően, a testület tagjainak és jelölő bizottságnak a javaslata alapján — a testület jelöli a megválasztásra javasoltakat.

A második szakaszban: a szakszervezeti tagok közvetlenül a munkahelyen — titkosan — választanak. Majd ezt követően, a bizalmistestület soron következő ülésén — a jelölőbizottság javaslata alapján — nyílt szavazással megválasztják a réteg-, illetve társadalmi munkabizottságok vezetőjét és tagjait.

Amennyiben a kétszakaszos választás objektív lehetőségei nincsenek meg, úgy a bizalmistestület alakuló ülésén — titkosan — lehet megválasztani a szakszervezeti bizottságot (kszb), a számvizsgáló bizottsá-

got és a küldötteket. Nyílt szavazással a réteg-, illetve a társadalmi munkabizottságok vezetőjét és tagjait.

A területi szakszervezeti bizottság, számvizsgáló bizottság, a kongresszusi (szmt, SZBT) küldöttek, réteg-, illetve társadalmi munkabizottságok vezetőinek és tagjainak a választása:

A területi szakszervezeti bizottság tagjait, annak elnökét, titkárait, a számvizsgáló bizottságot, a kongresszusi (szmt, SZBT) küldötteket titkosan választják.

Nyílt szavazással az állandó réteg- és munkabizottságok vezetőit és tagjait.

A szakszervezeti bizottság minden esetben a bizalmistestületnek alárendelten működik.

A megyei szervezőket a tszb-k javaslata alapján a Postások Szakszervezetének Elnöksége bízza meg.

A Postások Szakszervezetének Központi Vezetőségét, a számvizsgáló bizottságot, valamint a magyar szakszervezetek XXV. kongresszusának küldötteit a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusán titkosan választják meg. A kongresszus ajánlást fogad el a Szakszervezetek Országos Tanácsába javasolt személyekre.

A központi vezetőség első ülésén — titkos szavazással — megválasztja a szakszervezet elnökségét, elnökét, alelnökét, főtáitkárát, titkárait, a titkárságot, kinevezi a központi vezetőség osztályvezetőit, a szakszervezet központi lapjának a felelős szerkesztőjét.

Nyílt szavazással — névsor alapján — megválasztja a központi vezetőség mellett működő réteg- és társadalmi munkabizottságok vezetőit, tagjait.

A jelölést előkészítő munka

A szakszervezeti vezetőszer-
vek, a tisztségviselők, a küldöttek, valamint a számvizsgáló bizottságok, az állandó réteg- és társadalmi munkabizottságok jelölését a tagság által választott jelölőbizottság, a bizalmiak, főbizalmiak, helyetteseik jelölését pedig a bizalmicsopord által választott személy végzi.

A jelölőbizottságokban érvényesüljön a képviselői elv.

A jelölőbizottság megválasztása összevont csoporttaggyűlésen, összevont taggyűlésen, bizalmistestületi ülésen (szb, kszb, tszb), illetve a Postások Szakszervezetének központi vezetőségi ülésén történik, a választást megelőzően legalább egy hónappal.

A jelölőbizottságot a választói értekezletnek meg kell erősítenie.

A jelölést végző szakszervezeti tag megválasztása csoporttaggyűlésen, összevont csoporttaggyűlésen vagy a bizalmiak, főbizalmiak értekezletén törté-

nik, a választást megelőzően legalább egy hónappal.

A választott vagy létrejött jelölőbizottság saját soraiból elnököt választ. (A jelölőbizottság létszáma 3—11 fő.)

A felsőbb szakszervezeti szervek segítséget elő, hogy a jelölőbizottság elnöke és tagjai, valamint a jelölést végző szakszervezeti tagok:

— megismerjék feladataikat, az irányító szakszervezeti szerv véleményét a vezetőség eddigi munkájáról;

— az új vezetőség létszámát és összetételére vonatkozó elveket.

A jelölőbizottságok — a tagsággal folytatott széles körű beszélgetések alapján, a párt és a KISZ illetékes vezetőivel történő egyeztetés után — alakítsák ki javaslataikat, és azt — alapszervezeti szinten — a választás előtt legalább 10 nappal hozzák nyilvánosságra.

(Folytatás a 3. oldalon.)

VÁLASZTÁSI SZABÁLYZAT

A választások fő elvei

A bizalmiakat és a helyetteseiket a tagság döntése alapján titkos, vagy nyílt, a főbizalmiakat és helyetteseiket, a különböző szintű szakszervezeti szervek és a számvizsgáló bizottságok tagjait titkos, más tisztségviselőket nyílt szavazással választanak.

Közvetlen módon: szakszervezeti csoporttaggyűlésen, összevont csoporttaggyűlésen és összevont taggyűlésen (kétszakaszos választási mód alkalmazásával).

Közvetett módon: bizalmistestületi ülésen, küldöttértekezleten, kongresszuson (a továbbiakban választói értekezleten).

A jelenlegi választott vezetőtestületek mandátuma az új testület megválasztásáig tart, ezért a választások politikai, szervezeti előkészítéséért és lebonyolításáért ők a felelősek. A kárelőkészítésért a választott jelölő bizottságok felelnek.

A szakszervezeti bizottságok (szb, kszb, tszb) választásával egy időben választják meg a küldötteket a felsőbb szakszervezeti szervek értekezletére, illetve közvetlenül a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusára. A XII. kongresszuson választják meg a küldötteket a magyar szakszervezetek XXV. kongresszusára. A küldöttek számát mindenütt a felsőbb szakszervezeti szervek határozzák meg.

Minden, érvényes tagsággal rendelkező szakszervezeti tag választó és választható.

Név és tisztség megjelölésével — személy szerint — kell megválasztani:

● a szakszervezeti bizalmi és helyettesét(eit),

● a főbizalmi és helyettesét(eit),

● a szakszervezeti bizottságok (szb, kszb, tszb), bizalmi testületek elnökét és titkárait,

● a központi vezetőség elnökét, alelnökét, főtáitkárát, titkárait,

● a számvizsgáló bizottságok elnökét, elnökhelyetteseit és kv szinten a titkárait (a megválasztott számvizsgáló bizottság első alakuló ülésén, nyílt szavazással, saját soraiból), a számvizsgáló feladatot ellátó személyt.

Névsor alapján kell választani a többi tisztségviselőt, illetve a küldötteket.

A szakszervezeti választásokat minden szinten gondos előkészítő munka előzze meg. Ezt a munkát szakszervezeti vezetőszer-
vek, a számvizsgáló bizottságok, a tisztségviselők és a küldöttek vonatkozásában választott jelölőbizottság, míg a bizalmiak, főbizalmiak esetében a választási munkáért a felelős, a tagság által választott személy végzi.

A jelölőbizottságokat, a jelölést végző szakszervezeti tagot a választások előtt legalább egy hónappal meg kell választani (csoporttaggyűlésen, taggyűlésen, bizalmistestületi ülésen, kv-ülésen), részükre a munkához szükséges feltételeket meg kell teremteni. Munkájukat a felsőbb szakszervezeti szerv segítségével, önállóan végzik.

A jelölőbizottságokkal egy időben kell megválasztani a szavazatszedő, a mandátumvizsgáló bizottságot, s megbízni a választói értekezlet levezető elnökét. Személyükre az értekezlet elnöke tesz javaslatot. Ugyanítt kell ismertetni a szervezeti felépítés esetleges módosulását, az újjáválasztandó szakszervezeti szerveket, azok létszámát, a tisztségviselőket, a küldötteket, a réteg-, illetve munkabizottságok számát, illetve létszámát.

A szavazatszedő bizottságok létszáma 3-5 fő, a mandátumvizsgáló bizottságoké középszerveknél, illetve a kongresszuson 3 fő.

A jelölést végző szakszervezeti tag választásakor 1 fő szavazatszámlálót kell választani. A választói értekezlet létszáma minden szinten (a meghívottak kivételével) legalább a háromszorosa legyen a titkosan megválasztandó tisztségviselők számának.

A szakszervezeti csoporttaggyűlés, az összevont csoporttaggyűlés és az összevont taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a tagság kétharmada; a bizalmistestület, a küldöttértekezlet, a kongresszus pedig akkor, ha azon a küldöttek kétharmada jelen van.

Azoknál az alapszervezeteknél, ahol összevont taggyűlés működik, de az alapszerv területileg tagolt (például kishivatalok), és emiatt a szakszervezeti tagok részvétele nehezen oldható meg, ott küldöttértekezlet formájában is meg lehet tartani a választásokat.

Küldöttértekezleten a bizalmi, főbizalmi és helyetteseik automatikusan küldöttek. A tagság még szélesebb körű képviselete céljából a választás előtt egy hónappal (a választói bizottságokkal és tisztségviselőkkel együtt) 5 szakszervezeti tagonként további 1 küldöttet kell választani.

A megválasztott küldötteket sorszámozott küldöttgazdálánnyal kell ellátni. Az összevont taggyűlés helyett küldöttértekezlet megtartásához a tszb előzetes hozzájárulása szükséges.

Abban az esetben, ha a választói értekezlet nem határozatképes (kétszakaszos választás érvénytelen), 14 napon belül ismét meg kell tartani a vá-

lasztást a határozatnak megfelelően. Ha ekkor is érvénytelen, 14 napon belül ismét meg kell tartani, amely akkor már a megjelentek, illetve a leadott szavazatok számától függetlenül határozatképes.

A felső szintű választói értekezletre, valamint a Postások Szakszervezetének XII. kongresszusára meg kell hívni — tanácskozási joggal — azokat a jelenlegi vezetőtestületi és számvizsgáló bizottsági tagokat, akiket nem választottak meg küldöttek. Az alakuló bizalmistestületi ülésre, küldöttértekezletre meg kell hívni a régi szakszervezeti bizottság tagjait.

A választói értekezlet napirendje:

○ beszámoló a végzett munkáról,

○ a számvizsgáló bizottság jelentése,

○ a szakszervezeti szervek, tisztségviselők és küldöttek megválasztása.

A választói értekezleten kell megválasztani a jegyzőkönyvvezetőket és -hitelesítőket, valamint jóváhagyni a jelölő-, szavazatszedő, mandátumvizsgáló bizottságok, választott testületek létszámát, a réteg- és munkabizottságok számát, illetve létszámát. (A választói értekezlet elnökségét nem kell megválasztani).

A választói értekezleten a közvetlenül irányító felsőbb ve-

A választás módja

A bizalmiak, bizalmihelyettesek választása csoporttaggyűlésen, titkosan vagy nyíltan történik, a szakszervezeti tagok döntése alapján. (Többes jelölés esetén a választás titkos.)

Személyükre a jelölést végző szakszervezeti tag, illetve a csoport bármely tagja tehet javaslatot.

A bizalmi csoporttaggyűlés egyidejűleg megválasztja annak a bizalmistestületnek a tagjává, amelybe közvetlenül delegálható.

A főbizalmiakat és helyetteseiket titkosan választják (nyílt választást csak a kv engedélyezhet).

A főbizalmiakat és helyetteseiket választhatják:

○ a bizalmiak (nemcsak saját maguk közül),

○ a bizalmistestület első alakuló ülésén,

○ közvetlenül a szakszervezeti tagok, összevont csoporttaggyűlésen.

A főbizalmi egyidejűleg megválasztják annak a bizalmistestületnek a tagjává is, amelybe közvetlenül delegálható.

Személyükre a jelölést végző szakszervezeti tag, a bizalmiak, illetve a szakszervezeti tagok tehetnek javaslatot.

VÁLASZTÁSI SZABÁLYZAT

A jelölés módja

(Folytatás a 2. oldalról.)

A választói értekezleten a jelölőbizottság elnöke, illetve a jelölést végző szakszervezeti tag röviden számoljon be a tagsággal folytatott beszélgetések tapasztalatairól. Személyenként ismertesse és érdemben indokolja a szakszervezeti vezetőszervre, a küldöttekre, a számvizsgáló bizottságra, az állandó réteg- és társadalmi munkabizottságokra, illetve bizalmiakra, főbizalmiakra vonatkozó javaslatát. Ha a javaslatot írásban előre kiadták, nem szükséges a személy szerinti indoklás, elegendő az összetétel indoklása.

A jelölőbizottság először azokra a jelöltekre tegyen javaslatot, akiket funkciójuk szerint kell megválasztani. Amennyiben egy funkcióra több személyt jelölnek, akkor a szavazást ezekre külön meg kell ejteni. A konkrét tisztségre jelölt, de meg nem választott személyt javasolni lehet testületi tagnak, vagy a különböző réteg- és munkabizottságokba.

A kétszakaszos választásnál — több jelölt esetén — a jelöltek egyidejűleg javasolhatók

más szakszervezeti tisztségbe is.

A választók kérdéseket tehetnek fel mind a jelölőbizottsághoz, mind a jelöltekhez. Észrevételt tehetnek a jelöltekre, illetve a jelölésükre vonatkozóan.

A választói értekezlet résztvevői nyílt szavazással döntenek, hogy a jelölt személyek felkerüljenek a szavazólapra. Ehhez a szavazatok több mint a fele szükséges.

A jelöltek általában együtt kell szavazásra bocsátani. Külön-külön kell azokat, akiket — név és tisztség megjelölésével — személy szerint kell megválasztani, illetve akiknek a jelölése vitatott.

A választóknak joguk van további személyeket javasolni tisztségekre a szakszervezeti vezetőszerkezetbe. A pótlólag javasolt személy, illetve személyek felvétele a szavazólapra nyílt szavazással történik. Ehhez is a szavazatoknak több mint a fele szükséges.

A szavazólapra történő felvétel sorrendjét a szavazatok száma dönti el. Azonos számú szavazat esetén a jelölés sorrendjében kerülnek fel.

lölőlistát el lehet fogadni szavazólapnak.

A titkos szavazás feltételeinek megteremtése (szavazóhelyiség, fülke, lepecsételt urna, íróeszközök) szintén a szavazatszedő bizottság feladata.

A titkos szavazás során a választóknak jogukban áll bárki-
nek a nevét kihúzni, mást beírni. A szavazólapon csak annyi név maradhat, amennyi a megválasztandó tisztségviselő, küldöttek, bizottsági tagok száma. Amennyiben a szükségesnél több név szerepel, akkor azt a szavazatot érvénytelennek kell tekinteni az adott csoport szempontjából. Érvénytelen az a szavazólap is, amelyikből nem tűnik ki világosan, hogy kire, illetve kikre adták a szavazatot, amelyet teljesen áthúznak, összefirkálnak, eltépnek.

A szavazatszedő bizottság minden szavazat érvényességét ellenőrzi, majd összeszámolja a szavazatokat. Az érvényes szavazatok száma nem lehet kevesebb, mint a szavazásra jogosultak számának kétharmada. Amennyiben kevesebb, a szavazást 14 napon belül meg kell ismételni.

Ha az előírt létszámnál kevesebbet választottak meg, úgy a választást folytatni kell. A hiányzó személyekre először ismét a jelölőbizottság tesz javaslatot.

A szavazás eredményét a szavazatszedő bizottság elnöke ismerteti és azt jegyzőkönyvben rögzítik. A szavazólapokat 21 napig a választott szervnél — a szavazatszedő bizottság által hitelesítve — meg kell őrizni, utána meg kell semmisíteni. A jegyzőkönyv egy példányát — öt napon belül — el kell küldeni az illetékes felsőbb szakszervezeti szerveknek.

Tovább bővülő lehetőségek

A kollektív szerződés 9. számú módosítása

A Magyar Posta 1981—85-ös évekre kötött kollektív szerződése utolsó évéhez érkezett. A tervidőszak alatt kilencszer módosult: az éves beszámolóhoz kapcsolódóan négyszer, majd a 40 órás munkahéttel, az összevont munkahelyi pótlékkal, a műszakpótlék emelésével, a nyelvpótlék- és a bérrendszer népgazdasági változásával összefüggésben, összesen ötször. A módosító viták tapasztalatairól, azok eredményéről és a módosításokról igyekeztünk a Postás Dolgozón keresztül meg-
felelő tájékoztatást adni. A tervidőszak utolsó, kilencedik módosítását a Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége az 1985. májusi ülésen tárgyalta meg és értett egyet vele.

A viták tapasztalatai

A 9. számú módosítás vitái március—áprilisban folytak. A bizalmi testületi ülések — szakszervezeti taggyűlések —, megvitatták a Magyar Posta elnökének a beszámolóját a kollektív szerződés 1984. évi végrehajtásáról és a középfokú postaszervek igazgatóinak beszámolóit a függelékekben foglalt végrehajtásáról, továbbá a módosítási javaslatot.

Az volt az általános vélemény, hogy a beszámoló reálisan tükrözték az eltelt időszak eredményeit és gondjait, a kollektív szerződés egyaránt megfelelően szolgálja a posta és a dolgozók érdekeit.

Az üléseken a testületi tagoknak mintegy 80 százaléka vett részt, s körülbelül egytizede mondott véleményt, illetve tett javaslatot. A testületi ülések munkája a munkahelyi demokrácia tartalmi fejlődését igazolta, a viták tárgyszerűbbek voltak, a hozzászólások a téma ismeretéről tanúsítottak.

A módosítások

1985. január 1-vel több új jogszabály lépett életbe. A jogszabályi változásokat a kollektív szerződésen át kellett vezetni. Ilyenek voltak például:

● a vállalati keresetszabályozásról, az érdekeltségi alap felhasználásáról megjelent minisztertanácsi rendelet. (A módosítás a kollektív szerződésben tartalmi változást nem jelentett, az új elnevezéseket és a jogszabályi hivatkozásokat kellett átvezetni.);

● a Munka Törvénykönyve egy módosítással törölte a „kilepett” munkakönyvi bejegyzésnek a bérre, keresetre vonatko-

zó korábbi szankcióját. Ennek megfelelően a KSZ ide vonatkozó részét hatályon kívül kellett helyezni.

Időközben — a bérlpolitikában, a tervben — több olyan kérdésben született döntés, amit a kollektív szerződés szabályoz. Ezeket a döntéseket, változtatásokat a megfelelő részeknél szerepeltetni kellett. Így például:

○ az érkezési-indítási átalány felemelése;

○ a vasárnapi hírlapmegjelenés megszüntetése;

○ az áremelések miatt az üzemi étkeztetés nyersanyag-normájának és a dolgozói hozzájárulásnak az emelkedése;

○ a két és több műszakos, illetve a folytonos üzemű munkahelyeken a 40 órás munkahétre történő áttállás több helyen megkívánta a kollektív szerződés módosítását.

A posta szervezetskorszerűsítésével kapcsolatban is szükségessé bizonyos módosítások:

— megváltozott a munkaügyi döntőbizottságok illetékesége;

— új elnevezéssel létesültek vezetői munkakörök, amelyeket be kellett sorolni a bérrendszerbe. (A besorolások komplex felülvizsgálatára — azért, hogy megfelelően igazodnak-e az új tevékenységhez, annak szervezeti helyéhez —, a postaszervek végleges vállalati kategóriába sorolása után, a VII. ötéves tervi kollektív szerződésben kerül sor.)

Érdemi és döntést igénylő témák a következők voltak:

□ egyes pótlékok összegei elavultak, nem álltak arányban a feladatokkal, a felelősséggel. Így felemeltük a házgondnoki és a különleges raktárkezelői pótlékokat;

□ az átalányrendszer folyamatban levő korszerűsítése miatt rendezni kellett a külszolgálatos munkakörök körét;

□ indokolt volt emelni a tm-alapból adható lakásépítési támogatás összegét, a visszafizetés idejét.

Folyamatban levő, illetve megoldásra váró javaslatok

Több észrevétel hangzott el a hírlapbérrendszerekről. A Magyar Posta központja a középfokú postaszervektől a jelenlegi rendszerről a — területi szakszervezeti bizottságokkal egyeztetett — véleményt meg-

kérte. Ezek alapján, valamint a vasárnapi hírlapmegjelenés változását és a hírlapár-válto-

zás hatását is figyelembe véve a második félévben a bérrendszerek felülvizsgálata megtörténik. Ennek keretében értékeljük a beérkezett észrevételeket és javaslatokat.

A pénzkezelési pótlékokat a tervidőszak folyamán kétszer emeltük. A rendszerben még — tudjuk —, jogos észrevételek, feladatok vannak. Ezek feloldására azonban csak akkor kerülhet sor, amikor arra az anyagi forrást megteremtettük.

A kollektív szerződés a karácsony és újév közötti munkanapoknak szabaddnapokkal történő felcserélését csak igen szűk körben teszi lehetővé. A Postások Szakszervezetének Elnöksége — a felvetések alapján —, egyéb területekre is indokoltnak tartja a rendszer kiterjesztését már ebben az évben.

Bővülő szabályozás

A gazdaságirányítási rendszer továbbfejlesztésével összhangban 1985. január 1-vel módosult a Munka Törvénykönyvének a kollektív szerződésekre vonatkozó szabályozása is. Eddig a kollektív szerződésben csak azokat a kérdéseket lehetett szabályozni, amelyeket fel-sőbb jogszabály a hatáskörébe utalt. A módosítás lehetővé teszi a vállalati szabályozást a munkavégzéssel, a munka- és pihenőidővel, a munka díjazásával, valamint a dolgozó részére járó egyéb juttatásokkal kapcsolatos bármely kérdésben. E témakörökben egyetlen korlát van: a szabályozás jogszabállyal ellentétes nem lehet.

Továbbra is csak jogszabályi felhatalmazás alapján lehet szabályozni a munkaviszony létesítésével, annak módosításával és megszüntetésével, a fegyelmi és anyagi felelősséggel, a munkaügyi vitákkal kapcsolatos kérdések.

A kollektív szerződés hatókörének tágítása lehetővé teszi, hogy a megkötést, illetve a módosítást megelőző előkészítő munka, a munkaviszonnyal kapcsolatos összes kérdésben a munkáltató és a munkavállalók, illetve képviselőik között valóságos érdekegyeztetési folyamattá váljon. A vállalatban belüli érdekegyeztetés központjába tehát mindinkább a kollektív szerződés kerül.

Az új lehetőségekkel élve kívánatos a Magyar Posta VII. ötéves tervidőszakra szóló kollektív szerződésének továbbfejlesztését is előkészíteni, vitára bocsátani.

Tóth Pálné

Hatvanéves lenne

Besenyi Miklósnak, a Postások Szakszervezete volt főtá-
ká-
rá-
nak sírhelyén, születésének 60. évfordulóján, a Farkasréti temetőben a család, barátok,

munkatársak, tisztelők rótták le kegyeletüket. Sírhelyén koszorút helyezett el a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a Postások Szakszervezetének központi ve-

zetősége, párt- és szakszervezeti vezetősége, a területi szakszervezeti bizottságok, a Magyar Posta Központja és az ágazati szakszervezetek képviselői.

Országos Műszaki-Fejlesztési Bizottság az Ipari Minisztérium, az Országos Vízügyi Hivatal, a Magyar Posta, az ÉVM 6. sz. Műlépítési Fejlesztési Célprogram Bizottság, a Fővárosi Csatornázási Művek, a Fővárosi Vízművek, a Magyar Villamos Művek Tröszt és az Építőipari Tudományos Egyesület

JÁRDA-KÖZMŰKOLLEKTOR

címmel és témakörben nyilvános és titkos tervpályázatot hirdet. A tervpályázatot bonyolító szervezet: az Építőipari Tudományos Egyesület.

A tervpályázat célja: olyan járdatestbe elhelyezett — vagy azzal együtt épített — közműkollektorrendszer kialakítása, melyben a villamosenergia-ellátás, közvilágítás, a postai és egyéb távközlési kábelek elhelyezhetők. A közműkollektor szerkezeti megoldásai és térbeli elrendezése mellett a vízte-

lenítést is meg kell oldani, lehetőleg úgy, hogy az ne csak kábelcsatorna, hanem a járda és általában a hatókörzetében levő felszíni vízelvezetést is szolgálja. A közműkollektorral legyen megoldható a település szabadvezetékeinek te-
repszint alá helyezése, a járda és környezetének felszíni vízelvezetése. Olyan műszaki megoldások is kialakíthatók, amelyek révén más, kis átmérőjű közművezeték kollektorba való fektetésére is lehetőség nyílik.

A tervpályázatban egy falusias (A) és egy lakótelepi jellegű (B) településrész közműkollektor-hálózatának kialakítását kell megoldani, és a helyességet műszaki és gazdasági szempontok figyelembevételével bizonyítani.

A tervpályázati kiírás — mellékleteivel együtt —, a Műlépítési Innovációs Egyesület (Budapest V., Arany J. u. 34. II. 21.) helyisé-
gében vehető át hétfőtől — péntekig 10—12 óra között, 200 forint

befizetést igazoló postai szelvény ellenében. Az összeget az OTP V. kerület, Deák Ferenc u. 7—9. 8592—V számlaszámú és 218-98155 jelzőszámán adhatják postára az Építőipari Tudományos Egyesület (Budapest V., Kossuth Lajos tér 6—8.) címére.

Az utalvány közleményrovatába járda-közműkollektor szöveget kell beírni. A befizetett összeget a pályázónak nem térítik vissza.

A tervpályázat beküldési határideje: 1985. október 20. 24 óra. Eredményhirdetés: 1985. november 30-ig.

A pályaművek díjazására és megvételére 700 000 forint áll rendelkezésre. A keretösszegeken belül a pályadíjak és a megvétel díj összegét a bíráló bizottság — a pályaművek egymáshoz viszonyított értékének arányában — úgy állapítja meg, hogy a legnagyobb díj összege 100 000 forintot nem haladhatja meg, a megvásárlás pedig 20 000 forintnál kisebb nem lehet.

Az újtómozgalom kitüntetettjei

A postás újtók kimagasló teljesítményéről adtunk hírt áprilisi számunkban. Az 1984. évi eredmények bemutatása mellett az ösztönzést tettük nagytól alá és sajnos több negatív következtetésre kellett jutnunk.

Most megragadjuk az alkalmat a pozitív megközelítésre, és közreadjuk azoknak a postás dolgozóknak a névsorát, akik az elmúlt évben, illetve az azt megelőző időszakban újtóként vagy közreműködőként a mozgalom elismerésére méltó részesültek.

A kitüntetések átadására május 29-én — kis bensőséges ünnepség keretében — a Magyar Posta Központjában került sor. **Dr. Valter Ferenc** távközlésszolgálati igazgató köszöntötte a megjelenteket és rajtuk keresztül valamennyi postás dolgozót, akik az újtómozgalom területén eredményesen segítik a posta munkáját. Beszédében méltatta a 40 éves múltra visszatekintő eredményeket, kiemelve azt a kiegyensúlyozott fejlődési tendenciát, amit a postai újtómozgalomban a közel-múlt években mutatott, és amelynek a jövőt illetően is célnak kell maradnia.

A kitüntetések átadását baráti beszélgetés követte, melynek keretében élénk véleménycsere folyt eredményekről és feladatokról.

Az újtómozgalomban kifejtett eddigi eredményes munkája alapján a

Kiváló Újtó arany fokozatát kapta: **Buzogány Zoltán** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Móro Ferenc** (Pécsi Postaigazgatóság), **Pászts János** (Szegedi Postaigazgatóság), **Sólymosi István** (Helyközi Távközlési Igazgatóság).

Kiváló Újtó ezüst fokozatot kapott: **Frischmann Gábor** (Budapest vidéki Postaigazgatóság), **Gencsi Péter** (Budapest vidéki Postaigazgatóság), **Gyulai Lajos** (Debreceni Postaigaz-

gatóság). **Kozák Géza** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Kövesdy Péter** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Márki László** (Szegedi Postaigazgatóság), **Melega József** (Budapesti Távközlési Igazgatóság), **Takács Kálmán** (Magyar Posta Központja).

Kiváló Újtó bronz fokozatot kapott: **Kardos István** (Miskolci Postaigazgatóság), **Kiss Ferenc** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Németh Lászlóné** (Soproni Postaigazgatóság), **Szalánkai Pál** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Tölösi Péter** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), **Zádor Jenő** (Debreceni Postaigazgatóság) kapott.

A Központi Újtási Tanácsban (KUT) végzett munkájáért **Veres Irén** (Magyar Posta Központja) és **Zöllner Józsefné** (Posta Központi Anyag- és Értékcikk Hivatal)

Elnöki Elismerésben, **Dr. Asztalos Ferenc** (Magyar Posta Központja) pénzügyalomban részesült.

Az újtások hasznosításában, széles körű elterjesztésében kifejtett eredményes tevékenységért:

Farkas Istvánné (Budapesti Postaigazgatóság)

Kiváló Munkáért kitüntetést, **Magdics Rudolf** (Soproni Postaigazgatóság)

Elnöki Elismerést kapott. Az Újtási Nívódíj Pályázaton 1984-ben I. helyezett **Rákosi Tibor** és **Németh Lászlóné** (Soproni Postaigazgatóság), II. helyezett **Jobbágy József** (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), III. helyezett **Márki László** (Szegedi Postaigazgatóság) lett.

Az elmúlt év nívódíjsaival következő számunkban közelebbről is megismerkedhetnek kedves olvasóink.

Mészáros József

„Szinkron” a munkában és a magánéletben

Annak tételes felsorolása, hogy az 1964-ben alakult, a Posta Kísérleti Intézet műsorszóró osztályán dolgozó 17 tagú Szinkron szocialista brigád mivel érdemelte ki az 1985. május 1-én kapott Posta Kiváló, valamint a Nemzetközi Munkaverseny Elenjáró Brigádja címet, meghaladja egy cikk terjedelmét.

Az újságíró a bőség zavarával küzd, amikor **Nehéz György** brigádvezetővel és helyettesével **Ókrös Tibornéval**, valamint **Bóti László** osztályvezetővel és helyettesével **Stefler Sándorral**, továbbá **Varsányi János** tudományos munkatárssal a tavalyi vállalásokról, azok teljesítéséről beszélget. Abból a szöveges értékelésből „szemelget” inkább, amely a kollektíva által 1984-ben kidolgozott, 13 komplex témát több oldalon át részletezi. A munkák a postai szolgáltatások bővítését szolgálják, illetve azok javításában közvetlenül hasznosíthatók.

A Szinkron brigád alapvetően a Magyar Posta új műsorszóró szolgáltatásainak bevezetését megalapozó, és a már meglévő szolgáltatások minőségjavítási lehetőségeinek kutatásával, valamint az üzembiztonság kérdéseivel foglalkozik. Számtalannak a kutatási területe emellett a rádiótelefon-hálózatok tervezési módszereinek kidolgozása, új feladata pedig a mikrohullámú TV- és RH-adóhálózatok automatikus távfelügyeleti rendszerének a kidolgozása. Vezeték nélküli rádiószolgálatok hatósági védelme. Tanulmányok a közösségi antennarendszerek és a kábeles tévé alkalmazási lehetőségeiről.

Az egyes szakterületek sokféleségét tükröző, jó részben terv felül vállalt témákat csupán címszavakban ismertetjük: Postai közreműködés az OKKFT A/5 program kidolgozásában, a SLS rendszer alkalmazásának rádiótechnikai lehetőségei. A mikrohullámú TV- és RH-adóhálózatok automatikus távfelügyeleti rendszerének a kidolgozása. Vezeték nélküli rádiószolgálatok hatósági védelme. Tanulmányok a közösségi antennarendszerek és a kábeles tévé alkalmazási lehetőségeiről.

Segédvívós rendszerek alkalmazásának a vizsgálata az

URH-műsorszórásban (az öt tanulmányból három terv felül készült.) Tudományos, technikai együttműködés az RFZ-tel, ezen belül közös mérési sorozat az NDK-beli, a csehszlovák és a szovjet kutatóintézetekkel. Külön külön témakört ölel fel a rovidhullámú műsorszóró és az automatikus rádiótelefon-hálózatok (emc) tervezése, valamint a földi mozgószerkeleti és állandó helyű rendszerek rádió- és rendszertechnikai kutatása; az utóbbiból öt tanulmányt szintén terv felül dolgoztak ki. Ugyancsak tanulmány elemez a budapesti egységes rádiótelefon-hálózat (BERH) távkezelő, távjelző és díjszámláló rendszerét.

A felsoroltakkal kapcsolatban szót érdemel az is, hogy a különböző témákban készült tanulmányok zöme az év végi értékeléskor 5-ös minősítést kapott.

Igen jelentős az a tevékenység, amelyet a brigád tavaly is folytatott a nemzetközi együttműködés keretében (tanulmányok, mérések, előadások külföldi kongresszusokon idegen nyelvű szakcikk publikálása stb.): a nemzetközi munkaversenyben élenjáró közösségeknek az idén első ízben kiosztott rangos kitüntetés ezeknek a teljesítményeknek az elismerése.

Bár nem lehetetlen, mégsem könnyű e sokat produkáló kollektíva közösségi életének a megszervezése. Munkája mellett ugyanis majd minden tagja továbbtanul: idegen nyelvet,

amiből később nyelvvizsgát tesznek, vagy mérnöktovábbképzésben vesznek részt, szakmérnöki képesítést szereznek, politikai képzésre járnak, szakcikkeket olvasnak és írnak, külföldön folytatnak tanulmányokat.

A tizenhétből tizennégyen emellett párt- vagy társadalmi funkciót is betöltenek. Sok elfoglaltságuk ellenére mégis kitanak időt arra, hogy az intézeti ünnepségek sikeréhez hangosítással, vetítéssel, fényképezéssel járuljanak hozzá, hogy segítsenek egymásnak építkezni, költözködni, hogy hosszú évek óta a fenyőfaünnep rendezésének valamennyi teendőjét magukra vállalják, hogy olykor közös, családi megmozdulásokban „lazítsanak”, ismerjék meg még közelebbről a brigádtársak életét. Az ezekhez hasonló találkozóknak közül volt nevezetes esemény nemrégiben az egyik brigádtag esküvője is, melyen csaknem teljes létszámban ünnepeltek együtt a fiatal párral.

A „csaknem teljes létszám” — azért sokatmondó, mert — amint azt Varsányi János megjegyezte — a brigád egy olyan sokgyermekes családdhoz hasonlít, amely ugyan nagyon szoros kötelékben él, mégis ritkán adódik, hogy mindenki egy időben találkozhasson a többiekkel. Mert az egyik éppen külföldön jár, a másikat saját családjának gondjai kötik le, a harmadik előadásra, a negyedik vizsgára készül. Amint például tanulmányi szabadsága

miatt nem vehetett részt a beszélgetésben **Ráthy Béla**, aki magas színvonalú gazdasági és társadalmi munkájáért a brigádkitüntetéssel egyidejűleg vette át a Posta Kísérleti Intézet és a Magyar Posta Kiváló Dolgozója elismerést. Ugyanekkor lett kiváló dolgozó **Ókrös Tiborné** és **Bóti László**. **Nehéz György** pedig igazgatói elismerésben részesült.

A brigád többi tagjának az egyéni érdemeit mi sem igazolja ékeesebben, minthogy megalkalukuk óta összesen 42 kitüntetéssel „gyűjtötték be”: az elnöki és igazgatói elismeréseken, a kiváló dolgozó, a kiváló ifjú mérnök, illetve technikus, valamint a kiemelkedő mozgalmi, társadalmi munkáért járó elismerések mellett egy-egy munkatárs az igen rangos **Békésy György** emlékérmét és a **Puskás-díjat** is megkapta. (Az előbbi dr. György Tibor, az utóbbi **Stefler Sándor**).

Az elmúlt húsz esztendő alatt szocialista címetek, háromszor bronz, négyszer ezüst és egyszer arany koszorút, valamint most már másodszor kiváló, s hozzá nemzetközi kitüntetések kapott a Szinkron brigád. Szakmai és emberi minőségük úgy hisszük nem kíván külön kommentárt. Álljon itt helyette csupán az az egyszerű mondat, amit a brigádvezető írt le a tavalyi végzett munkáról készült beszámoló végén:

„Az eredmények a közösségi munka eredményei.” **S. Zs.**

A Postások Szakszervezetének 40 éves történetéből

1946—50

(A címben jelzett időszak eseményeinek leírásához az időszaki dokumentumokat, valamint **Horn Dezső** írásait és szóbeli visszaemlékezéseit használtam fel.)

1946 vége felé hazánk háborús pusztítását jelentős részben sikerült felszámolni. A magyar nép országát építő munkája nagyszerű eredményeket hozott. A postás dolgozók élen jártak a posta újjáépítésében. Az ország gazdasági helyzetének javulását mutatja a történelemben példátlan infláció leküzdése, a jó forint megszületése, ami reményekkel töltötte el a dolgozókat.

A posta újjáépítése, a szakszervezeti mozgalom kibontakozása

A Postások Szakszervezetének 1946. januári közgyűlésén elfogadott alapszabály nyomán az újonnan megválasztott központi vezetőség nagy lendülettel folytatta a munkát.

— **Milyen volt a helyzet ekkor a postások körében?** — kérdezzük **Horn Dezsőt**, aki akkor már a szakszervezet központjában dolgozott mint hivatásos szakszervezeti munkás.

— A szakszervezeti munka egyik sajátossága volt az úgynevezett kari egyesületek fokozatos felszámolása. A postások-

nak a felszabadulás előtt nem volt szabad a szakszervezeti mozgalomban részt venniük. A kari egyesületekbe tömörítették őket, amelyek által a Horthy-rendszer politikájának megfelelő szellemben igyekeztek vezetni a postásokat. A posta legfelsőbb vezetőinek felügyelete alatt, kasztszerűen — élesen elkülönítve az egyes postás rétegeket egymástól: rang, beosztás, foglalkozás stb. szerint — tevékenykedtek szociális, kulturális, sport téren, sőt formálisan részesei voltak a postások egészségügyi ellátását szolgáló intézmények vezetésének is.

A postamesterségek által — a vidéki postásság nagy részét — szinte kirekesztették a postások egészéből; nem voltak állami alkalmazottak, ki voltak szolgáltatva anyagilag, sőt erkölcsileg is a postamesteri kasztnak.

A kari egyesületek és a postamesteri rendszer fokozatos felszámolása együtt járt a postások beléptetésével a szakszervezetbe: kötelező tagság alapján, mivel akkor a szakszervezeti tagdíjat a fizetésből vonták le.

— A szakszervezeti munka kibontakozásának másik sajátossága a postás dolgozók megnyerése volt — mondotta **Horn Dezső**. Az országos nagypolitikai vetületeként a postán főként három párt tevékenykedett: a kisgazda-, a szocdem és a kommunista párt. A postai, a postás

dolgozók élet- és munkakörülményei, a szociális, kulturális stb. kérdésekben nagy véleménykülönbségek voltak a pártok között.

— Csak az érdekesség kedvéért említem meg, hogy a kisgazdapárt még a szakszervezet vezetésében is fő helyet vindik magának. A legkülönbözőbb kérdésekben a postás dolgozókat egyéni agitációval, meggyőzéssel, „aprómunkával” a kommunistáknak, a baloldali szociáldemokratákkal való összefogással végül is sikerült eredményeket elérniük, mind a posta újjáépítése, a posta-, telefon-, távíró stb. forgalom biztosítása, mind a dolgozók javuló életkörülményei terén. Ez utóbbira példa: 1947. februárban (az 1700/1947. ME. sz.) rendelettel a postások fizetését a közalkalmazottak szintjére hozták, illetve a postások is megkapták azokat a kedvezményeket (utazási, szociális hozzájárulás stb.), amelyek a közalkalmazottak számára már megvoltak. Majd augusztus 1-i hatállyal a béreket általában 15 százalékkal emelték, melynek keretében a pénzügyminiszter 22068/1947. sz. rendelete meghatározta a postaalkalmazottak bérét. Ez az egyes fizetési kategóriáknál 10–25 százalékos emelést jelentett. A fizetések mellett természetesen tovább folyósították a családpótlékot és az üzemi jutalékot. Mindezek a fizetésemelések, ha nem is elégtettek ki a igényeket, jelentősek

voltak a postások helyzetének javításában.

Ebben az időben a szakszervezeti mozgalom is erőteljesen bontakozott ki. Ezt jól mutatja a Postások Szakszervezetének II. kongresszusa 1947 augusztusában.

— **Hogyan emlékezik vissza erre Horn elvtárs?**

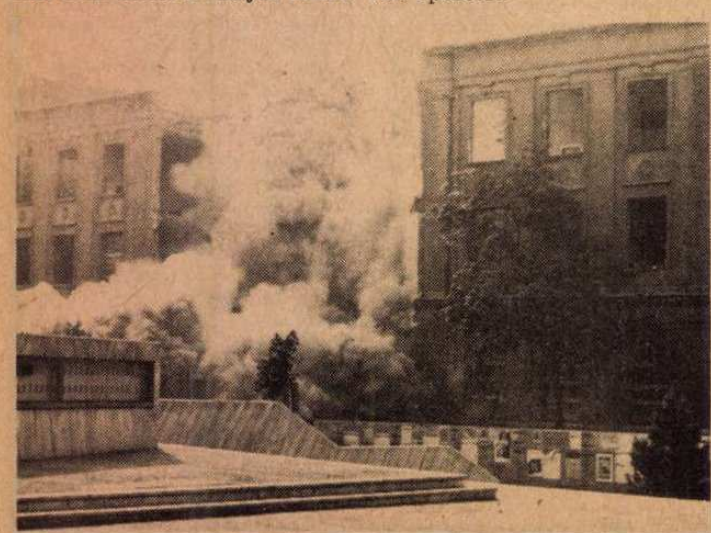
— Szakszervezetünk kongresszusán elsősorban határozottan visszautasítottuk az a nézetet — melyet a kisgazdák és a jobboldali szociáldemokraták hangoztattak —, hogy a „szakszervezet ne politizáljon.” Állást foglaltunk a 3 éves terv postával kapcsolatos kérdéseiben, amint azt a MKP tervjavaslata megfogalmazta: „a Magyar Posta gyors, pontos és olcsó lesz — az egész népé lesz.” A kongresszus indítványai között szerepelt a 3 éves terv postai feladatainak megvalósítására indított munkaverseny szervezése is. Napirendre került a szakszervezeti munka fejlesztése, továbbá a nők helyzetének a javítása, a postai vezetésbe való bevonásuk stb. A közgyűlés táviratilag köszöntötte a Szakszervezeti Tanácsot:

„Megfogadjuk — szövegezték —, hogy szakszervezetünk a jövőben is minden erejével a munkásegység jegyében fog dolgozni a 3 éves terv megvalósításáért és ezen keresztül a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében.”

Unokáink nem fogják látni

Nem, mert Győr 1 postahivatal bauxit betonból épült, és szilárdsága olyan mértékben csökkent, hogy bontását elodáznák már nem lehetett. Május 16-án,

23-án és 30-án a Központi Bányászati Intézet robbantástechnikai főosztályának dolgozói távolították el az életveszélyessé vált épületet.

Az együttműködés nem ismer határokat

Ügyes kézre, jó szemű fotósra vallanak a színes fényképek, amelyek elborítják az asztalt. Széteregetjük ezeket a kedves dokumentumokat a nagy műszakirajz-asztalon, néhány percre pihenni térnek a ceruzák, vonalzó. A május 20-i ünnepélyes összejövetel pillanatképeit csoportosítjuk, nézegetjük a Posta Tervező Intézet Betonacél nevű, s e férfias, kemény névvel ellentétben csupa asszonyból álló szocialista brigádjának jól sikerült rendezvényéről készült pillanatképeket. Mindenki mosolyog, az asztal dúsán, izlésesen terítve — maguk készítették a káprázatos hidegtálat —, elegánsak és jókedvűek. Az öröm oka: olyan kitüntetésben részesültek, amilyen eddig kevesen kaptak a postánál: a nemzetközi munkaverseny élenjáró brigádja lettek. Az asztalfőn ül Antal Jenőné, aki emellé egyéni kitüntést is kapott: e munkaverseny keretében élenjáró brigádtagnak szóló igazolvány birtokosa lett.

Most, az ünnepségeken túl, a hétköznapiakba visszazökkenve természetesen a munkái a főszerep — mint eddig is, többüknek nem is egy évtizede már ebben a nagy irodaházban. A szép nevű brigádot a statikus tervezőnk 1969-ben alakította; akkor tizenhét ember lépett be a kollektívába. Később, amikor úgy érezték, kisebb létszámmal többre mennének, kettévált a brigád. A kapcsolatot természetesen nem szakadt meg, „másik felük”, a Panel minden tagja jó munkatársuk, segítőtjük.

A brigádmozgásban eltöltött tizenhárom évük eredményes volt — ezt jelzi, hogy minden esztendőben elérték valamilyen fokozatot, 1982-ben a Posta Kiváló Brigádja lettek. Az 1984-es tevékenységükben pedig a nemzetközi kapcsolatok ápolása terén végzett érdemeiket méltatták.

Hogyan alakulhatnak nemzetközi kapcsolatai egy tervező

Horváth Ákosné, Duró Imréné és Szalay Judit az avatónépszerűsítésen

brigádnak? Természetesen a munkájukon keresztül. Duró Imréné brigádvezető — aki egyben csoportvezetőjük is — mindenekelőtt a Moszkvai Hírközlési Intézet munkatársaival való együttműködésüket mondja el. A solti rádióadó tervezésekor ismerkedtek meg közeli munkatársukkal a moszkvai kollégákkal — a magyar statikai tervek készítésénél a Betonacél brigád is közreműködött. Használták az orosz nyelvű tudásukat, jó néhányuknak a gyerekek tankönyve is a segítségükre jött — s oroszul jöttek-mentek a levelek, az üzenetek, telefonok. A kapcsolat többé vált, mint egyszerű munkatársi, inkább baráti lett. Személyesen is alkalmuk nyílt megismerni egymást a Moszkvában, illetve Budapesten megtartott kölcsönös konzultációkon, s a hivatalos látogatás végzetével fehérasztal mellett. A solti adó tervezési munkálatait azóta több nagyszerű együttműködés követte: az Interszputnyik, a lakóhegyi adó, a marcali létesítmény.

Nemcsak szovjet barátaink vannak. Az NDK-beli, berlini hírközlési tervezőkkel a diósi adó rekonstrukciójának tervezési munkálatai során ismerkedtek — és barátkoztak — meg. S jó kapcsolatot teremtettek egy másik, szintén hosszabb munka közben a bratisla-

vai Szlovák Postaigazgatóság, a SPOJPROJEKT több munkatársával. Kölcsönös meghívásoknak tettek eleget, a Betonacél kollektívájából néhányan ott jártak üzemlátogatáson, tapasztalatcserén, s a magyar brigád pedig itthon kalauzolta az intézetben és a fővárosban a szlovák kollégákat.

Természetesen az ilyen kapcsolatteremtésben, s a barátság ápolásában az első kérdés: milyen nyelven értik meg egymást? A brigádtagnak elmagyarázzák: összeszedik már-már elfelejtettnek hitt orosz és német nyelvű tudásukat. A műszaki nyelv azonban a világon mindenütt egyforma, s ezzel egyiküknek sincs gondjuk.

A Betonacél hölgytagjai a világ legtermészetesebb módján „élnek” együtt külföldi munkapartnereikkel. Talán egyéniségükből, kedvességükből adódóan is jól megértik magukat, figyelmezik a másik iránt — s így ők is kedvességet, figyelmességet kapnak. A Szovjetunióból például üdvözlő leveleket részükre a nőnap alkalmából, s az egymás mindennapi gondolataiban való részvétel, egymás segítése is hozzátartozik teendőikhez.

Valamennyien családaya. Nagyon sokat dolgoznak, jószerepel a szabadságukat is alig tudják kivenni, ha sürgős fel-

adatról, valamelyik nagy munka határidős befejezéséről van szó. Mégis rengeteg társadalmi munkát vállaltak, s ezek korrekt végrehajtására is futja erejükből, idejükből. A zuglóiak már jól ismerik munkáikat, hiszen statikai tervezéseket készítenek számukra, olyan fontos létesítményekhez, mint óvoda, bölcsőde, iskola. Az épületek felújítási munkálataikhoz szakvéleményeket készítenek — s kezük nyomát így őrzi ez az egyre szépülő, de még mindig sok fejlesztésre váró kerület. S a szakmában dolgozó kollégák pihenéséhez, kikapcsolódásához is hozzájárultak: ők tervezték a Fertő-tavi vízitelep statikáját. Persze, nem egyedül — vannak társbrigádjaik, a Pro Urbe építész brigád, a Kontakt, szintén építészekből, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Május 1. kollektívája, akik beruházási szakemberek. Szocialista szerződésben rögzítik minden évben a konkrét munkakapcsolatokat, s évente megújítják azt — természetesen az aktuális feladatok jegyében.

Az elismerések sem maradtak el. Az iroda Pro Urbe zászlót kapott a főváros fejlesztéséért, s ebben a Betonacél kollektívájának elismerése is benne foglaltatik. 1984-ben 63 ezer 400 forint értékű társadalmi munkát végeztek. Most megbízást kaptak a XV. kerületi Hazafias Népfronttól, hogy a rákospalotai Helytörténeti Múzeum épületének felújítási munkálataiban vegyenek részt — s ők örömmel vállalták.

...Ezen a májusi napon együtt ünnepeltek a társbrigádok vezetőivel, s ott voltak a kis ünnepségen gazdasági vezetők, s a társadalmi szervezetek képviselői is. Valamennyien a jól megérdemelt kitüntetéshez gratuláltak a Betonacél brigád valamennyi tagjának: Duró Imrénének, Horváth Ákosnénak, Kasuba Tóth Ferencnének, Kulinyi Andrásnének, Sipos Ferencnének és Szalay Juditnak.

— rácz —

Emberábrázolás szénrel és ceruzával

Az itt közölt zsánerkép meghívóként érkezett, invitálva az alkotót, Fejős László nyugalmazott postás dolgozó kiállításának megtekintésére. Bár az amatőr művész annak idején a Postás Művelődési Központban működő képzőművész kör tagjaként fejlesztette képességeit, körülbelül 30 szén- és ceruzarajzból álló akt- és portrétanulmányát a Postamúzeumban mutatta be. Az április 4-től a hónap végéig tervezett kiállítás időtartamát a nagy érdeklődés miatt 3 héttel meghosszabbították.

A CÁPA

Furcsa dolog, hogy az ember, aki az életben többnyire nyugalomra vágyik, a moziban vagy a televízió előtt szereti, ha ijesztgetik. A horror műfaja ezt a hiányérzetet elégíti ki. Úgy látszik, szükség van erre, mintha a világban nem történe annyi borzalom és rémség. Ez szülte meg egykor a vérszívó erdélyi gróf, Dracula örökzöld figuráját, éppen úgy, mint Frankenstein doktor új életre kelt szörnyét, a kivégzett gyilkost, majd King-Kongot, az óriásmajmot s társait. Valóságos iparág fejlődött ki, mely — legyünk őszinték — meglehetősen alacsonyrendű, s csupán a bevételt nézte. Kitermelődtek sztárjai, rendezői, specialistái. Hollywood mellett főként Japán szállította az efféle árut, újabb és újabb szörnyszülöttekkel népesítve be a filmszínházakat.

A hatvanas évek vége katasztrófilákat produkált. Egő felhőkarcolókat, lezuhanó repülőgépeket, kisikló expresszvonatokat, megfőkeztethetetlen szökőárakat. A műfajon belül ezekben érvényre jutott a technika, a trükkök megoldás. Steven Spielberg, az amerikai film egyik neves alakja mondhatni új elemet „szállított”: a művészetet. A klasszikus ösere detit: A fehér bálna, Moby Dick legendáját transzponálta mintegy modern környezetbe, s a tengerek királyát gonosz szörnyévé, fehér cápává alacsonyította. Ehhez irodalmi alapul Peter Benchley regényét választotta, Carl Cottle és a szerző forgatókönyvi feldolgozásában.

A meglehetősen terjedelmes film erőnye, hogy mestéri módon van felpörgetve. A bevezetés részletező nyugalommal mutatja be a színhelyet, a sze-

replőket, egy tengeri fürdőhely idilli világát, ahol a békés fürdőzőket valamiféle irtózatosszörny támadja meg.

A drámai összeütközés önmagától kínálkozik; megtalálni: mi támad, és természetesen a támadót nemcsak leleplezni, de ártalmatlanná is kell tenni. Amikor kiderül, milyen monstruózus szörny ragadja el az áldozatokat, új elem lép a történetbe.

Az üzlet!

Ha a dolgok ugyanis nyilvánosságra kerülnek: vége a fürdőhelynek. A kegyetlen valóság és az anyagi érdek leplezetlenül csap össze.

Mígnem eljutnak a dolgok odáig, hogy expedíciót indíthatnak a szörny ellen. A vállalkozás résztvevője: a rendőrfőnök, Quint, a halász és egy fiatal tudós. A három ember azonban nem egységes csapat. Egymással is megküzdnek.

A kalandelemekkel bőségesen tarkított film abban is elüt a hasonló jellegű munkáktól, hogy nemcsak érzékletes levegőjével hat, de a plasztikusan megrajzolt jellemekkel, a kitűnő színészi alakításokkal (Roy Scheider, Robert Shaw, Richard Dreyfuss). Külön kell szólni A cápa bravúros felvételi technikájáról, az illúziót keltő szörnyóriás konstrukciójáról.

Steven Spielberg éppen tíz esztendővel ezelőtt jelentkezett ezzel az alkotásával, s nemcsak kritikái vihart kavart, de rendkívüli bevételeket is szerzett. Mint rendező mértéktartónak bizonyult, s tempóérzéke sem hagyta pillanatra sem cserben. Mítoszt teremtett és mítoszt rombolt. S talán arról is beszélt, hogy a szörnyek felett végül is mindig az ember győz.

Ábel Péter

A fordulat évétől a 3 éves terv befejezéséig

A szakszervezet a II. kongresszus szellemében jelentős szerepet vállalt a 47-es parlamenti választások segítésében — a kézbesítők 3 alkalommal is röplapot tettek a levelek mellé, s az egyéni agitációban is lelkesen részt vettek —, amely a baloldali erő győzelmével végződött.

Sor került a szakszervezetben levő jobboldali szociáldemokraták kiszorítására. Ebben a munkában többek között Pamlényi Pál, Vukovári Gábor, Horn Dezső, Kéri Gyula, Bán Dezső vett részt. A későbbiekben ehhez még Lukács Kálmán, Mészöly Géza és Tabáni Béla is hozzájárult.

Az országos politikában a töké elleni általános támadás, az államosítások voltak napirenden, és nagy jelentőségű esemény volt az 1947-es júliusi üb- választás, valamint a II. üb- konferencia, amin már felmerült az „kettős vezetés” kérdése: az új munkásigazgató egyszemélyi vezetése, szemben az üb- kollektív felelősségével. További feladatnak jelentkezett, hogy megtaláljuk azokat a területeket, ahol az üb- eddigi tapasztalatait hasznosítani lehet.

1948 elejétől mind jobban előtérbe került az üzemek, hivatalok életében, a szakszervezetek tevékenységében az új szocialista munkaverseny kibontakoztatása, amely pozitívan hatott a gazdasági helyzetre, de felszínre hozta annak ellentmondásait is. A meginduló centenárium munkaversenyhez a postások is nagy lelkesedéssel csatlakoztak. Ebben

eleinte a Központi Távirada, a József Távbeszélő Központ, a Helyközi Távbeszélő Központ, a Posta Járműtelep és a Budapest 78-as postahivatal járt az élen.

Eközben került sor a Postások Szakszervezetének III. kongresszusára 1948 áprilisában. Ez olyan időszakban zajlott le, amikor napirenden volt az életszínvonal biztató emelkedése — 1948 végén elérte az 1938-as szintet —, a 3 éves terv első évének eredményei, a kapitalizmus teljes felszámolása, a munkáshatalom végleges győzelméhez a feltételek megteremtése, sikeres harc a szociáldemokrata párt jobbszárnya ellen, a két munkáspárt egyesülése.

Mindez nagy esemény volt a postásság életében több szempontból is: létrejött a munkásegység, eredményes munkaverseny bontakozott ki a 3 éves terv idő előtti befejezésére. Ennek nyomán nőtt a postásság jó hírneve. Ez kifejeződött többek között azokban a magas állami kitüntetésekben, melyeket a postások képviselői kaptak, így többek között: Básta Rezső, Horn Dezső, Lukács Kálmán, Mészöly Géza, Berényi Sándor, Sasvári István, Lipthay Sarolta, Tabáni Béla. Hármán a postások közül: Schöffner István, Földvári Jenő és Hartai Rudolf Kossuth-díjat is kaptak.

Hogyan emlékszik vissza Horn elvárs a — talán nem is alap nélkül történelminek nevezhető — III. szakszervezeti kongresszusra?

— Abban az időben, mint a szakszervezet országos üb-titkára sokat foglalkoztam a postai munkaverseny kialakításával. A kongresszuson a munka-

verseny helyes elveinek a megvalósítása mellett szóltam fel, mégpedig, hogy vegyük figyelembe „... a postai munka sajátos jellegét, amelynek következtében nem a többtermelésre, mint az életszínvonal emelésének egyik összetevőjére kell helyezni a hangsúlyt. A postánál a takarékoság, az önköltség csökkentése, a szolgáltatások minőségének javítása lehet a versenyteljesítmények felhívása arra is a figyelmet, hogy: „a munkaverseny szervezése csak az önkéntesség betartásával történhet.”

A postai munka megfelelő, jó elvégzése, mint az anyagi, erkölcsi megbecsülés alapja mellett sok más fontos kérdés szerepelt a napirenden: a nő- és az ifjúsági munka, a oktatás, a kultúrunka, a szakszervezet széles körű szociális tevékenységének eredményei stb.

A kongresszus idejére a szakszervezet szervezetiileg is megerősödött. Az üb-k mellett kiépült a bizalmihálózat, a helyi csoportok rendszere, s égető kérdésként merült fel az önkéntes tagságra való áttérés. Ezt az egész magyar szakszervezeti mozgalom igényelte. A népi demokrácia sikerei a szakszervezet eddigi tevékenysége és a postások tudati fejlődése alapján 1948 őszétől ez az áttérés néhány hónap alatt megvalósult. A tagság létszáma az előző időszakhoz képest lényegesen nem változott.

Elismerték-e a postások erőfeszítéseit a posta újjáépítésében, a centenárium munkaversenyben és a postai tervek teljesítésében?

— A postás dolgozók a centenárium munkaversenyben

Kétszeres győztesek

Azt regélik szélteben-hosszában, hogy „nem ér a nevem”. A szocialista brigádok csak kikapcsolóbrigádok, nem is azt csinálják, amit kellene csinálniuk, nem úgy élnek, ahogy a nagykönyvben megírták. Csillagás, villogás az egész, de nincs mögötte tartalom.

Micsoda beszéd!

Én meg a sodrás ellenében évek óta mondom a magamét! Cáfolom a felületes, felszínes, hozzá nem értő, úgy is mondhatnók: rossz-szándékú állítást — a lelkiismeretes emberekért, a többletselekvőkért, a szocialista brigádokért, az ügyért — a mozgalomért, amelyben én a mai napig rendíthetetlenül hiszek.

Mindig tudtam, hogy mások munkájának lebecsülése azoktól ered, akik maguk értéktelenül, felületesen végzik munkájukat. Régi igazság: „Ki mint él, úgy ítél”. De tudok egy másik mondatot is: „A legrosszabb kérék üti a legnagyobb zajt...”

Állítom, a szocialista brigádok úgy jók, ahogy vannak. Nem a formán kell vitatkozni, hanem dolgozni, cselekedni a többletfeladatokért és a tartalmat tovább gazdagítani. Hogyan? Például így. Ime, a sok szocialista brigád közül egy.

Szép és kitüntető elismerést kapott múlt esztendő munkájáért a HTI Rába műszerész brigádja. Az örömteli, jó érzés, a jogos büszkeség sürgette őket a képereszkező munkára. A két kitüntetőt ugyanis, ahogy átvették, másnap már a falon lógott büszkélkedve, a többi elismerés között. Igen, két kitüntetőt kapott egyszerre a közismert nevén győri erősítő állomás szocialista brigádja. Az egyiket a nemzeti, a másikat a nemzetközi munkáért. Az egyik elismerés szerint ők a „Posta Kiváló Brigádja”, a másik szerint a „Nemzetközi Munkaverseny Elenjáró Brigádja”.

Az elismerést a munka ünnepén kapta, de van ezeken kívül más elismerése is a tizenöt tagú kollektívának. Összesen húsz. Megalakulásuk óta ugyanis mindig az élen jártak a munkában, a szervezett tanulásban és az önművelésben. Büszkéek rá, hogy legtöbbször, úgy is mondhatnók, hogy mindig a jó minőségű munkában jártak és járnak az élen. Ők akkor is a minőséget tartották a legfontosabbnak, amikor még nem ez volt a mód, mert sok helyütt a mennyiség volt az úr. Ők mindig is úgy tudták, hogy a szolgálatot brigádnak legfontosabb, legalapvetőbb feladata az, hogy a lakosság elégedett legyen.

Ők maguk — technikusok, műszerészek, üzemmérnökök, mérnökök — láthatatlanok. A kulisszák mögött élnek, buzgólkodnak. A munkájuk viszont látható. Igen látható, sőt hallható. Ha nem így lenne, rossz munkát végeznének.

— De mit is végeznek?

— Semmiség az egész. Pillanatok alatt elmagyarázzuk — mondja derűsen az üzem vezetője, Szabó József, aki nemrég ünnepelte postáskodásának 40. évfordulóját, és Vucskó Kálmán, a brigád vezetője, távközlési technikus, csoportvezető.

Megértem? Megérthetem? Tíz perc múlva a fejemet fogom: egek ura! Mit lehet ezen megérteni? Megaherz, kiloherz és a temérdek okos gép katonás sorrendben, és hozzá a sok okos, ügyes, törekvő, önmagát állandóan művelő szakember. Persze, ők értik, miért is ne értenék? Engem meg az is gátol a megértésben, hogy az ajtón ott van a fölírás: „Idegeneknek belépni tilos”.

Munkahelyük nem a Soproni Postaigazgatósághoz tartozik — bár Győrött van —, hanem a Helyközi Távközlési Igazgatósághoz, amelynek a központja Budapesten székel. Ez a nagy kollektíva kétezer tagot számlál. Rájuk bízta Győrött is meg

országszerte is a Magyar Posta azt a fontos munkát, hogy összeködjék a belföldi és a nemzetközi távközlési hálózat fenntartásán, üzemeltetésén és javításán. Ők azok, akiknek múlik az, hogy az egyik város lakója a másik város lakójával, vagy az egyik ország lakója a másik ország lakójával, avagy egyik földrész a másik földrészrel tud-e beszélni telefonon — zavartalanul, jó hangminőséggel — avagy sem.

Az ő munkájuk tehát határtalan. Országhatártalan. Túló a magyar érdekeken, és karonfogva jár a nemzetközi érdekekkel.

A távbeszélővonalak felügyelete csak egyik része feladataiknak. Berendezéseiken haladnak keresztül a távíró, zeneátviteli vonalak is. És milyen mindezek minősége! Mert nem mindegy az, hogy milyen a hang a rádióban. Más minőség kell a beszédhez és más a zenéhez. A minőség és a hangszín a brigád lelkén van, no és az okos gépek „megaherzén”. A berendezések zavartalan, jó minőségű üzemeltetése a brigád alapvető és egyben legfontosabb feladata. Persze ez így még nem minden. A legjobb gépek, a legjobb főkészülék ellenére is előfordulhat „adashiba” vagy éppen „vonalhiba”. Annak ellenére is előfordulhat, hogy az okos berendezések nagy megbízhatóságú átviteltechnikai berendezések. A konstruktőrök és a gyártók szerint: „tíz év alatt csak egyetlen hiba fordulhat elő...”

— És közbeszól a véletlen — „vigasztalnak” a brigád tagjai.

A véletlen lehet beázás, erőszakos rongálás, esetleg építkezés miatti „véletlen gépszakítás” vagy kábelelőregedés. És ha valahol hiba van, azt vagy jelzi valaki, aki „élvezi” a meghibásodott szolgáltatást, vagy jelzik az okos riasztóberendezések. És ha már a hibajelzés megvan, gondolhatná bárki: könnyű a munka. Nem kell más, csak kijavítani. Nem oda Buda! Előbb meg kell keresni, hogy a hiba mégis merre, hol lehet? Győr és Budapest között-e és ott is melyik szakasz? Vagy éppen másutt, vagy a kábeleken szakaszoként elhelyezett erősítőkon, vagy... És ez az, amit már másfajta okos gépek jeleznek, és a jól felkészült műszerészek találnak meg és javítják ki. Ha az üzem belől van a hiba, akkor 15 perc a norma, ha kint a szabadban, valahol... akkor 150 perc az engedélyezett javítási idő. Az okos gépek ellenére már sokszor fogták a fejüket: vajon hol lehet a hiba?

Ezeket a munkákat végzik becsülettel, nagy szorgalommal

Szabó József és Vucskó Kálmán

és hozzáértéssel — szünet nélkül éjjel és nappal, vasárnap és ünnepnap, mert az erősítő állomás folyamatosan üzem.

Ettől azonban még nem szocialisták. Hiszen ezekért a munkákért megkapják a fizetésüket. De akkor mégis mitől szocialisták? Miért kapják évről évre a kitüntető elismeréseket: a Kongresszusi Oklevelet, az Ágazat Kiváló Brigádja címet és a többi elismerést? Mert tizenhét éves fennállásuk óta — az egyéni elismeréseken túl — húsz elismerést kaptak, az tény. És ehhez azt is tudni kell, hogy volt esztendő, sőt esztendők, amikor dupla elismeréseket kaptak, mint az idén is.

Lássuk csak a brigádnaplót. Ha a brigád csakugyan ilyen jól dolgozik, akkor munkájuknak, életüknek hű tükre a napló, és nyomon követhető benne az a havi fizetésen felül végzett többlet is, amiért már méltán mondhatják magukról, hogy ők valóban szocialisták — és jó lélekkel, nyugodt szívvel vehették át az eddig kapott elismeréseket.

A bejegyzéseket olvasgatva kiderül, hogy központi helyen áll a szakmai művelődés, a szüntelen továbbképzés, hogy az állandóan növekvő műszaki feladatoknak megfelelhessenek. Ezzel egyenrangúan fontosnak tartják a politikai tájékozódást és a szakszervezeti oktatást. Ezt követi a közösen végzett társadalmi munka: a sok kommunista műszak, amelyeknek bevételeit eddig a nyugdíjas napok megrendezésére, a lakásépítési alap növelésére, illetve az új Nemzeti Színház építésére ajánlották fel. Megtalálhatók a brigádnaplókban a bűvárkodás nyomai. A brigád ugyanis „örökös győztes”. Hol a felszabadulási vetélkedőn, hol a honismereti, hol az irodalmi vagy éppen a várostörténeti vetélkedőn,

vagy más, fontos, önművelésre sarkalló vetélkedőn jegyzi el magát valamelyik helyezéssel. Mindez bizonyítja arra, hogy nemcsak a szigorú szakma érdekli őket, de sokoldalúan tájékozottak a történelemben, a politikában, az irodalomban és a művészetekben.

A temérdek emberi többletértékét felsoroló napló érdekességeit lehetetlen felsorolni. A beszédes meghívók, a szocialista szerződések, a fényképek és a különféle bejegyzések közül csupán ízeletül: Nem válogatok, csak úgy spontán jegyzetelek, ott, ahol éppen kinyílik a brigádnapló.

„Kedves Elvtársak! A brigád minden tagjának és Vucskó Kálmán brigádvezetőnek köszönetemet és elismerésemet fejezem ki azért a magas szintű szakmai munkáért és szocialista közösségi magatartásért, amelyet a kongresszusi és a felszabadulási versenyben tanúsítottak... További sok sikert, jó egészséget kívánok... Üdvözlettel Gazsi Nándor igazgató...”

„Szabó Józsefet és Vucskó Kálmánt a Belügyminiszter Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetésben részesítette, amelyet a rendőr-főkapitányságon megtartott ünnepségen adtak át.”

Egy felsorolás: „A brigád több tagja évek óta társadalmi megbízatásokat vállalt... Nagy György, a Hazafias Népfront körzeti titkára, Szemethy Róbert népfrentbizottsági tag, lakóbizottsági elnök, gyámhatósági társadalmi munkás. Tolnai János szakszervezeti bizalmi, Stelcman Istvánné szakszervezeti bizalmihelyettes, Szabó József, a pártalapszervezet vezetője tagja...”

„Köszöntöm a brigádtagokat! Gratulálok újabb sikereikhez. További emberi buzgalmat, az ügy iránti elkötelezettséget. Jó munkát, jó egészséget kívánok a szakszervezet nevében... Zachár Gyözőné, a tszb titkára...”

... És ismét egy levél. Az igazgató írta. Így szól:

„Özvegy Molnár Károlyné részére. Monor. A Helyközi Távközlési Igazgatóság dolgozói mélyen fájálják, hogy régi, jó munkatársukat elvesztették... A nálunk eltöltött 15 éves szolgálati idő alatt munkáját példamutató szorgalommal és kiemelkedő szakmai tudással látta el. A szomorú és visszafordíthatatlan esemény hatására munkatársai segítő szándékuk kifejezéséül a kommunista műszakban végzett munkájuk ellenértékét volt kollégájuk vállalati lakásépítési kölcsöntartozásának csökkentésére ajánlották fel. Kérem, hogy a Helyközi Távközlési Igazgatóság budapesti főcsoportjának szocialista brigádjai által kommunista műszakban végzett munkájából származó felajánlást fogadja úgy, mint a közösségi érzés egyik segítőkész megnyilvánulását...”

Sindulár Anna

A szakma szeretetére neveljük a fiatalokat

A Posta Központi Járműtelep I. üzemének 120-as műhelyében dolgozik az Ifjúság szocialista brigád. Tizenkilencen vannak ők, akik a múlt évi munkaverseny-mozgalomban elért eredményeik alapján a Posta Kiváló Brigádja kitüntetését kapták. Váradi József brigádvezető — néhány éve művezető-helyettes is — hiába keresi a munkahelyén, egy lábán kihordott influenza szövődményeként keletkezett tüdőgyulladás parancsolta hosszabb ideig a betegágyba. Helyettesét, Gulyás Jánost, aki még harmincon innen van, próbáltuk faggatni arról, hogy milyen teljesítmények rejlenek a kitüntetés mögött, de mint mondta, az „őreget” illeti a szó. Így végül telefoninterjú lett a dologból.

Váradi József hallható büszkeséggel beszélt a kollektíváról.

— A brigádban én vagyok a legidősebb a 45 évemmel. Az átlagéletkor 30 év alatt van, ezért nemcsak vezetőjüknek, hanem egy kicsit az apjuknak is tekintem magamat. Gondolom, így vannak ezzel ők is. Nagyon jó kollektíva a miénk. Igaz, nem is veszünk föl bárkit a brigádtagok sorába, helyesebben a 120-as műhelybe, tudniillik, nálunk minden dolgozó brigádtag is.

mány nyolcvanhárom százalékát.

— Mit kellett ezért tenni?

— Amellett, hogy a gépkocsijavítások átfutási idejét csökkentettük, a javítási határidőket betartottuk, úgy készítettük fel a kocsikat A, B, C revízióra, hogy egyetlen diagnosztikai ellenőrzés is elegendő legyen. Hazánk felszabadulásának 40. évfordulójára és a XIII. kongresszus tiszteletére társadalmi munkában vállaltuk — hogy az alkatrészellátás jobb legyen — a pályakezdők gépkocsik szétbontását, valamint alkatrészek javítását, felújítását. A tervezett fölött összesen tíz kocsit készítettünk fel „C” revízióra, darabként 30 órát fordítva ezekre. Természetesen vállaltunk, sőt, kezdeményeztünk kommunista műszakot is, az utóbbi bevételeit a Nemzeti Színház építésére ajánlottuk föl.

Mindezeket az eredményeket úgy érthetjük csak el, hogy folyamatosan segítettük, segítjük a pályakezdők beilleszkedését, szakmaszeretetre neveljük őket. Nem véletlen, hogy nálunk a fiatalok nem állnak odébb, nem válnak vándoradárakká. Nemcsak a helyüket, hanem a számításukat is megtalálják nálunk. Igaz, egy jól felszerelt, modern csarnokban

A brigádvezető átveszi a kitüntetőlevelet

— Mikor alakult a brigád?

— Az idén ünnepelhetjük megalakulásunk 25. évfordulóját. Az alapítótagek közül ma már többen vezető beosztásban dolgoznak. Richter László a lakatosműhely, Mátrai Dezső a diagnosztikai, Szűcs Zoltán a Robur-, Füleki János a mi műhelyünk vezetője; Diósi István a szakszervezeti bizottság politikai munkatársa, végül jómagam, 1976 óta vagyok brigádvezető 1979-től művezető-helyettes.

— Milyen kitüntetőlevelet kapott a brigád az elmúlt 25 évben?

— Számos oklevelet, zöldkorszerűsítványt, okleveles és zászlós jelvényt kaptunk, valamint négy-négy bronz-, illetve ezüstkoszorús és hat aranykoszorús jelvényt. A Posta Kiváló Brigádja címet egyszer már elnyertük 1978-ban; az idén május 1-én vehettük át a második alkalommal.

— Hallhatnánk bővebben is az 1984-ben elért eredményekről?

— Egy adattal kezdeném: összesen 338 személyi és vegyes használatú gépkocsi fenntartása, üzemeltetése a feladatunk. Mint ismeretes, az alkatrészellátás nem éppen zökkenőmentes, tehát nagyon kellett figyelni, ha teljesíteni akartuk a havi 1,7 százalék alatti állásidőt, illetve, hogy a forgalomképes kocsik száma érje el az álló

dolgoznak, az átlagosnál jobbak a munkakörülmények, valószínű, ez is itt tartja őket. És nem utolsósorban a gazdasági, politikai és a társadalmi vezetők is segítik munkánkat, figyelnék ránk.

— Gondolom, a brigádvalálások, illetve azok teljesítésének sora ezzel még nem merült ki.

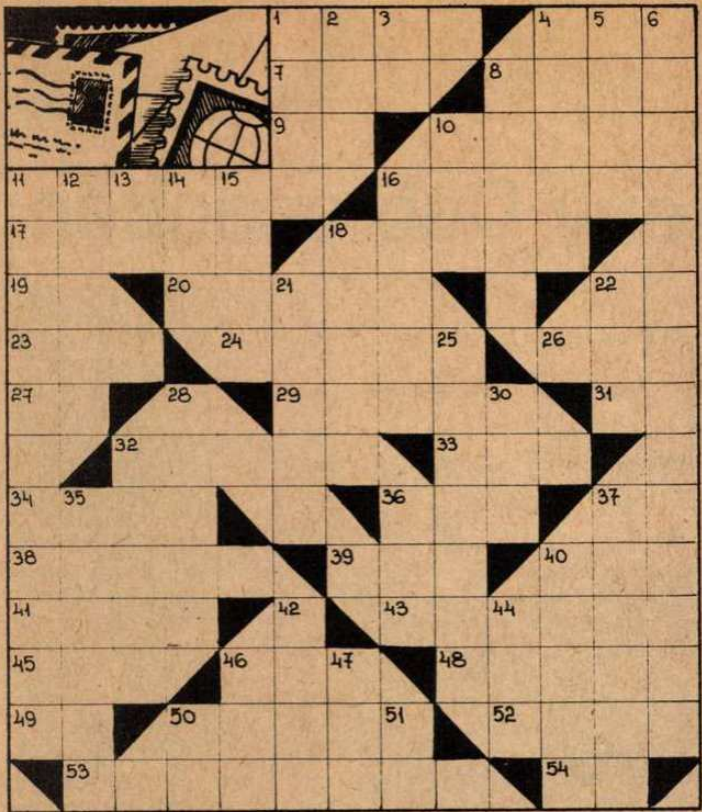
— Ami a hármasjelszó szocialista módon élni és tanulni részét illeti, itt sem voltunk szegények. Ketten technikumot végeztek, két dolgozó mesterszakmunkás oklevelet szerzett, az MLK-t szintén ketten végezték el, s a brigádtagek 58 százaléka KISZ-tag. Ha mindehhez még azt is hozzáteszem, hogy tavaly négyen tényleges katonai szolgálatot teljesítettek, akkor azt hiszem, nem rossz az arány. Szabad időnk egy részében közös kirándulásokon vettünk részt, például „tanulmányi” kiránduláson néztük meg a győri Rába Vagon- és Gépgyárat. A Robur műhely brigádját pedig Egerbe hívtuk egy jó hangulatú közös kirándulásra.

Maga Váradi József — mint megtudtam — kétszer kapott Posta Kiváló és Kiváló Dolgozó kitüntetés. Társadalmi munkáját Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal ismerték el. Váradi József nemcsak brigádvezető, hanem példakép is lehet.

Czeplédi Cecília

Stelman Istvánné és Horváth Jenőné

Keresztrejtvényünkben júniusi évfordulók szerepelnek. Beküldendő: vízszintes 16., függőleges 6., 11., 21., 42.

VÍZSZINTES

1. ... Hari. 4. Sámuel és Sári. 7. Időmérő. 8. Óv (ford.). 9. Görög betű. 10. Hófehérke egyik törpeje. 11. Gyógyvíz. 16. 1745. június 5-én született Cházár András, akinek nevét viseli az az utca, ahol szakszervezetünk központja székel. Mi volt a végzettsége? 17. Dalmű. 18. A hivatalos árfolyamon felül felszámított összeg (+ék.). 19. Stroncium. 20. Liheg. 22. Ver. 23. Ilyen föld is van. 24. Nem szögletes. 26. Határozószó. 27. Tvmárka betűjele. 29. Halom. 31. Előd. 32. Gépkocsimárka. 33. Spanyol folyó. 34. Járdán. 36. Névelős állóvíz. 37. Annyi mint. 38. Csillagászati tetőpont. 39. Műalkotó. 40. Skandináv férfinév. 41. Állam franciául. 43. Bűnhődött (ford.). 45. Kevert túl. 46. Épület része. 48. Kifejlett (ford.). 49. Állathang. 50. A villamosmozdony-szerkesztők úttörője. 52. A vétel párja. 53. Uralkodót ünnepélyesen beiktató. 54. Nyugatnémet és svéd gépkocsik betűjele.

FÜGGŐLEGES

1. Híresek ezek a borok. 2. Román autómárka. 3. Dupláza városunk. 4. Irányítószáma

6066. 5. Európai főváros. 6. Az 1895. június 7-i postai sztrájk célja volt. 8. Ellenez. 10. Kérdőszó. 11. Harminc évvel ezelőtt, június 25-én nyílt meg. 12. Darabol. 13. Szolmizációs hang. 14. Kevert zár. 15. Pénzt költ (ford.). 16. Kódok. 18. Ókori uralkodó. 21. Százhatvan évvel ezelőtt, június 30-án született francia zeneszerző. 22. Ilyen garnitúra is van. 25. Gyapjúfonal. 28. A kutya teszi. 30. Csatornázott folyónk. 32. Ilyen is lehet a mozgás menete, iránya. 35. Cselekedetek. 36. Idegen művészet. 37. Óhajlás. 40. Névelős hétköznapi. 42. 1880. június 6-án született német Nobel-díjas író. 44. Időhatározó. 46. Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete. 47. Kevert áld. 50. Krypton. 51. Mese-film.

Bánhidi

Beküldési határidő: július 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Emlékek, gondolatok. Prága, Mír, Odera, Világűr militarizálása, Elba.

Könyvtalványt nyertek: Ágotay Barnáné (Sopron), Csesznák Anna (Balassagyarmat), Gáll Szilárdné (Nagyszentjános), Lórincci Ildikó (Salgótarján), Tóth Csabáné (Bozsok).

Majális a reptéren

A postások hagyományos majálisának megszervezését az idén is a Posta Központi Járőrtelep vállalta magára. Pontosabban a Járőrtelep vezetősége és KISZ-szervezete.

A rendezvényre május 18-án került sor, de az MHSZ repülőterén, Dunakeszin már napokkal azelőtt megkezdődött a készülődés. Elkerítették a hatalmas rét egyik sarkát — területe még így is vetekedett a Népligetével — és megindult az eszközök felvonultatása. Színpadot építettek, sátrakat vertek, guélyságyukat vontattak a helyszínre, a technikusok pedig akárha a Laokoónok harcát vívták volna a tekerő kábelekkel.

A hangárokból az MHSZ és a Postás Repülő és Ejtőernyős Klub szakemberei szorgoskodtak, hiszen a majális tomboláján repülést is lehetett nyerni. Levegőbe emelkedni „civilikkel” még nagyobb felelősség.

Szombaton reggel azután a város különböző pontjairól elindultak a posta autóbusszai. Hozták a kirándulni, szórakozni vágyók százait. S ha biztatóbb színű az égbolt, valószínűleg még többen vágtak volna neki az útnak. Délelőtt tíz órára így is mintegy 500-600-an gyűltek össze a pódium előtt.

A rendezőség nevében Varga Erzsébet, a Járőrtelep KISZ-szervezetének a titkára köszöntötte a vendégeket, és ismertette a programot. A szervezők valóban minden követ megmoz-

gattak, hogy színessé, változatosabbá tegyék rendezvényüket. Nem is vállalkozom rá, hogy minden szereplőt felsoroljak, hiszen a lista hosszabb lenne, mint maga a tudósítás. Az I. Óvoda bájos apróságait és a Postás Művelődési Központ művészeti csoportjait mégis megemlíteném, mert ők külön erre az alkalomra készítették műsorukat. A hivatásos előadóművészek sem hagyták cserben a majális közönségét (a bizonytalan időjárás miatt lemondhattak volna a szereplést).

Ragyogóan sikerült a reggel óta rotyogó gulyásleves: az elismerést a korgó gyomruak hosszan kigyózó sora ékesen bizonyította. A jó ebédhez szótlan azonban már szétcseperegte az eső, úgyszintén a tombolarepülést is, ám ezért csak az égiet illethetjük szigorú szóval.

A legrosszabbra is felkészült postások sorra kinyitogatták az előrelátóan magukkal hozott esernyőket, esőköpenyt öltöttek — és maradtak. Jól érezte magát ez a több mint félezer ember, és nem hagyta elrontani a mulatságát. S hogy jól érezhették magukat, azért a Járőrtelep vezetőségének és a KISZ-bizottság tagjainak jár köszönet. Fáradtságot nem ismerve dolgoztak, s lám olyan jól, hogy még egyetlen ellenségük, az idő sem tudta tönkretenni munkájuk eredményét.

— Krisz —

Gyermekek régen és ma

Talán már senki sem csodálkozik azon, hogy akik a nemzetközi gyermeknapról — a gyermekek általában játékkal eltöltött ünnepéről — szólnak, komoly hangot használnak.

Az ilyen sajátos, de nemzeti ünnepeinkkel is majdnem egyenrangú események alkalmát adnak arra, hogy elgondolkodjunk, mi is az, ami — sajnos — még mindig sok helyütt, sok családban hiányzik a mindennapi gyakorlatból.

Hogy külön ünnepnapot kapnak a nők, az anyák, és a gyerekek, ez a megváltozott társadalmi állásfoglalást tükrözi. Ily módon is követeljük a megbecsülést, a szeretetet, a gondoskodást azok számára, akiknek hosszú évszázadokon át, sőt, a történelem kezdetétől nem jutott osztályrészül egyenlő emberhez méltó bánásmód. A ritka kivételek ebben csak még inkább erősítik a szabályt. Európának, a „civilizáció bölcsőjének” történelmükön dicstelen lapokat őriz a nők alávett, kiszolgáltatott helyzetéről, hogy a gyermekeikről ne is beszéljünk.

Mert ugyan mit mondhatunk azokról a társadalmi rendszerekről, amelyekben a szükség és az előítélet határozta meg a szemléletet, és ezzel összefüggésben az életmódot is, és amelyekben a nő csak kényre-kedvre szolgáló cseléd lehetett, a gyermek pedig vagy isten csapása, vagy mihamarabbi segítő kéz a nyomorúságban. De még a kiváltságosak osztályában is csupán — legjobban esetben babusgatni való — tárgyak voltak; a vagyonserzés eszközei, az örökség bugyellárisai.

A nők és a gyermekek jogaiért indított harc egyidős a demokráciáért, majd a munkáshatalomért folytatott küzdelemmel. Az emberi jogok és szabadságok fogalomkörébe szükségképpen beletartozik minden ember, nemre és korra való tekintet nélkül. Marx és Engels az első között voltak, akik írásai tudásuk és tekintélyük egész súlyával szálltak szembe az évszázados és gyűlöletes szokásrenddel.

Itt pedig, nálunk és ma, megszülethetett a jelmondatú váltó: „Gyermekeink jelene társadalmunk jövője!” Ennek pedig nem szabad megszokott és jól bevált közhellyé válnia, hanem államunk és valamennyiünk tulajdonát.

—

Ebédig azután mindenki a számára kijelölt helyre vonult a kertben: volt itt színház, bábjáték, zsákabújtás verseny, de rétes és lepény is, ahogyan dukál. A harangszóra már a levest mérték, s bizony jólesett az ebéd a sok-sok izgalom, szaladgálás után.

A csendes pihenő azért még a gyermeknapon is kötelező. Csendben maradok én is. Hallgassuk együtt az álomba merülő kicsik jóízú, egyenletes szuszogását!

Pintér Károly

Alapítvány

Futics Lajos nyugalmazott postaigazgató, a Postások Szakszervezete megalakulásának 40. évfordulója alkalmából 100 000 forintot adott át a Magyar Postának, azzal a céllal és akaratlalt, hogy ennek az összegnek az évenkénti kamatából (mely jelenleg 9 százalékos) a Postaforgalmi Tisztai Tanfolyam nappali tagozatán az első három legjobb tanulmányi eredményt elért tanulót díjazják.

Amennyiben — a későbbiekben — a nappali tisztképzés esetleg, mint oktatási forma megszűnne, úgy a helyébe lépő, és azzal azonos, vagy hasonló célt szolgáló postaforgalmi szakemberképzés céljaira kell a felajánlott összeget fordítani.

Az alapítvány kezelésével — a tanfolyam közvetlen szervezőjével — a Posta Oktatási és Kulturális Intézetet bíztuk meg.

A POKI igazgatójából, KISZ- és szakszervezeti titkárból álló bizottság dönt — először e tanév végén — a legjobb tanulmányi eredményt elért hallgatók díjazásáról, jutalmazásáról.

A díjakat a tanfolyam évzáróján ünnepélyes keretek között adják át az arra érdemes tanulóknak.

Köszönetet mondunk Futics Lajosnak e nemes célokat szolgáló alapítványáért, amely minden bizonnyal nagyobb erőfeszítésekre, még jobb tanulmányi eredmények elérésére ösztönzi hallgatóinkat. Kívánunk neki hosszú életet, jó erőt, egészséget!

Dr. Juhász Pálné

Gyulán volt a postásvonat

„Postásvonat-kirándulás” — jól hangzó fogalom ez a dolgozóink körében, hiszen 18 éve már, hogy szakszervezetünk szervezésében elindult a vonat Szegedre.

Azóta évenként két alkalommal, összesen mintegy 1600—1800 postás és családtagjaik vettek részt ilyen formában kirándulásokon és ismerhették meg hazánk gyönyörű tájait, műemlékeit, városait.

Legutóbb 1985. május 18-án indult a postásvonat több mint 900 fővel Gyulára, ebbe a fűrdőjéről és az itt gyártott kolbászáról híres alföldi városba. Már kora reggel jó hangulatban gyülekeztek a résztvevők a Kelti pályaudvaron és ez a jókedv, vidámság volt jellemző az egész napra.

Munkahelyi kollektívák, családok és hozzátartozók olvasták a tömegsportbizottság által készített gyulai tájékoztatót, nézegették a térképet, hogy aztán megérkezve a városba, megismerkedhessenek annak nevezetességeivel.

Íme néhány résztvevő véleménye arról, hogyan telt el a napjuk, milyen volt a kirándulás:

Juhász Lajosné: a Posta Számítástechnikai és Elszámloló In-

tézetben dolgozom. 14 éves fiammal, munkatársaimmal, barátaimmal együtt 59-en utaztunk Gyulára. Én már több ilyen kiránduláson is részt vettem, voltam Tatán és Pécsen is.

— Miért jobb postásvonattal kirándulni? —

— Először is azért, mert ide a kollégákkal együtt utazunk, tehát egy kisebb munkahelyi kirándulásnak is fölfogható, másrészt, mert különvonattal olcsóbb utazni, mintha a MÁV menetrend szerinti járatával mennénk. Tudvalevő, hogy 500 fő feletti csoportos utazásnál a MÁV eleve 50 százalékos kedvezményt ad, s nálunk ehhez még a szakszervezeti bizottság is hozzájárult.

— Merre jártak, mit láttak a városban? —

— Megnéztük a várat és a benne levő várostörténeti kiállítást, majd néhányan elmentek a fürdőbe, mások csónakáztak a tavon.

Kovács Tamásné és Harmath Árpádné — akik kollégák — a Teréz Távbeszélő Üzem dolgozóit, egymás szavába vágva mesélik élményeiket.

Negyedszer voltunk már kirándulni postásvonattal és mindig alkalommal jól éreztük

magunkat. A legutóbbi gyulai utazás is tetszett nekünk, nagyon jól szervezett kirándulásnak tartjuk.

A vonat nagyon tiszta volt, kulturált körülmények között utazhattunk. A büfében megfelelő volt a választék és kedvesek voltak a pincérek. A kapott írásos tájékoztató szerint — térkép segítségével — barangoltunk Gyula utcáin. Tetszettek a Béke sugárút öreg fái, a Népkert, az Erkel Ferenc Művelődési Központtal. Kohán György festő — aki itt élt, a városra hagyta szinte teljes életművét, amit külön múzeumban helyeztek el — én ezt is megnéztem, mondja Harmathné. Természetesen a fürdőzést sem hagytuk ki és voltunk a várban is.

Mi azt szeretnénk, ha évente többször is szervezne a szakszervezet ilyen programokat.

— Úgy tudom, szerveztek régebben üzemi kirándulásokat, mostanában mintha csökkenne ezek száma. Miért? —

— Azért, mert régebben járműtelepi autóbusszal utaztunk, aminek az ára az utóbbi időben nagyon megemelkedett. Nagyobb kedvezményt kapunk, ha postásvonattal megyünk, és

Az elmúlt év legjobbjai

Öt évvel ezelőtt hozott határozatot a Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége — az Országos Testnevelési és Sporttörvénnyel és a Kommunista Ifjúsági Szövetséggel egyetértésben —, a munkahelyi olimpia tömegtestnevelési és tömegsportmozgalom bevezetéséről.

Szakszervezetünk az akkor megfogalmazott célok szellemében végzi irányító, szervező, mozgósító munkáját. Változatlanul a dolgozók széles tömegei részére kívánunk lehetőséget nyújtani a rendszeres sportolásra, a testmozgásra.

A munkahelyi olimpia postai tapasztalatait évenként értékeljük és a legeredményesebb közösségeket anyagi támogatásban részesítjük. Az elmúlt évi tapasztalatok azt igazolják, hogy a sportmozgalom továbbra is szervezett, de fejlődésében megtorpant, egyes területein visszaesett. Növekedett a családi és lakóközösségekben sportolók száma, ugyanakkor csökkent a munkahelyi programok látogatottsága.

Aktív sportélet továbbra is azokon a munkahelyeken folyik, ahol már korábban felismerték annak kapcsolatteremtő és egészségmegőrző hatását, tehát igénylik a rendszeres mozgást és vállalkoznak is a programok szervezésére.

Titkárságunk döntése alapján kiemelkedő sportmunkájukért a következő alapszervezetek részesültek elismerésben:

I. kategória

Helyközi Távközlési Igazgatóság törzs

Az üzemek közötti tömegsportbajnokságban 5 sportágban, 11 csapattal szerepeltek, de hetenként szerveztek helyi bázisversenyeket az alkalmasszerűen edzeni vágyó dolgozók részére.

A kollektíva széles körű érdeklődését bizonyítja, hogy sokan vesznek részt sí-, kerékpár-, kocogóversenyeken, de vannak tagjai a vitorlás- és lövészklubnak is.

Budapesti Postaigazgatóság törzs

A munkahely dolgozóinak 74 százaléka sportol rendszeresen. Példamutató a nők részvétele. Évek óta szervezik a női kondicionáló edzéseket, kosár- és röplabda-foglalkozásokhoz tornatermet bérelnék, és évente körülbelül 200 alkalommal csoportosan járnak úszni. Sokat segítettek Dunakeszin a szabadidő-központ építésében.

Posta Alközponti Üzem

A háziversenyek és az üzemek közötti bajnokságok mellett rész vesznek a IX. kerület TSF rendezvényein is. Az üzem fiataljai évek óta a legjobb eredményeket érik el a postás versenyeken. Több alkalommal részesültek a „Budapest legjobb sportcsapata” elismerésben.

II. kategória

Dél-Pest megyei Távközlési Üzem

Az üzemnél igen aktív sportélet folyik. A munkaterületek szétszórtsága miatt a bázishelyeken létesítettek sportközpontot és ott rendezik meg a különböző versenyeket. Társadalmi munkában vállalták az iskolák sportpályáinak karbantartását.

Gépjármű Szállítási Üzem Sopron

Sporttevékenységük ki-egyensúlyozott. Soprontól Győr, Szombathelytől Veszprémig a városi sportversenyeken szerepelnek a postai garázsok dolgozói.

Kispályás labdarúgásban, asztaliteniszben és sakkban vetélkednek rendszeresen más vállalatok csapataival, emellett a helyi MHSZ-kluboknak is állandó résztvevői, ahol lövészet-

ben szerepelnek. Kedvelt az országjáró turizmus is.

Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem

A kollektíva a labdarúgást és a sakkot kedveli, míg a családi közösségekben a tenisz és a kirándulás vezet a népszerűségi listán.

III. kategória

Központi Műszaki Üzem (HTI)

Az üzem 76 százaléka kapcsolódott be a sportmozgalomba. Több sportágban szerveznek versenyeket a családoknak, gyermekeknek; aktívan részt vesznek a helyi községi megmozdulásokon is.

Ceglédi JSZB

A dolgozók — a kis létszámú, és egymástól távol levő hivatalok miatt —, a helyi lehetőségeket igyekeznek jól kihasználni. Emellett a városi és a megyei rendezvényeken is részt vesznek. Havonta szerveznek autóbusz-kirándulást vagy gyalogtúrát.

Berettyóújfalui JSZB

A munkahelyen asztalitenisz-versenyeket szerveznek, a városi bajnokságban pedig a labdarúgók szerepelnek. Kedvező feltételek mellett tudják használni a kórház uszodáját, tenisz- és tekepályáját. A nődolgók a művelődési ház kondicionáló foglalkozásaira járnak.

*

Gratulálunk a jutalmazásban részesült kollektíváknak, és szeretnénk, ha még több munkahelyen gondoskodnának a testkultúrát és az egészséges életmódot fejlesztő feltételek megteremtéséről, és dolgozóink minél nagyobb számban ismerkednének meg a sport frissítő, közérzetet javító hatásával.

Tánczos Sándor

Emlékverseny Debrecenben

A postás sportegyesület és a területi szakszervezeti bizottság sportbizottsága hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére, április 20-án országos postás asztalitenisz-versenyt rendezett Debrecenben. A versenyen 9 középfokú postaszerv 2-2 férfi és 1-1 női versenyzője indult. Debrecen mint rendező, két csapatot indított.

A női és férfi egyéni után a csapatversenyre, majd a párosok — férfi és vegyes — versenyére került sor. Valamennyi versenyszám sok izgalmat hozott. Az érdeklődők igen színvonalas versenyt láthattak. Már az elődöntők is szoros küzdelmet hoztak, s ez csak fokozódott a döntőkben.

A győztesek:
Női egyéni: (9 induló) 1. Molnár Mária (Miskolc)
Férfi egyéni: (20 induló) 1. Papp Dezső (Debrecen)

Férfi páros: (10 páros) 1. Gara Miklós—Papp Dezső (Debrecen)

Vegyes páros: (9 páros) 1. Gara—Jakab (Debrecen)

Csapat: (9 induló) 1. Debrecen „B”

Az 1—3. helyezettek érdmíjazásban részesültek, az első helyezettek tárgyjutalmat is kaptak.

Kozempel Zsuzsa

Tíz csapat a kupáért

A Posta Számítástechnikai és Elsőosztályi Intézet szakszervezeti és KISZ-bizottsága kispályás labdarúgótornát rendezett meghívott női és férfi csapatok részére.

6 férfi- és 4 női csapat küzdött a kupáért. A torna már a selejtezők alatt is meglepően magas színvonalú mérkőzéseket hozott. A döntőbe a nőknél a Budapest 72-es és a PSZEI, a férfiaknál pedig a Kábel-fenn-tartó Üzem és a PSZEI I. csapata került.

A nők mérkőzésén a tornán végig kimagasló teljesítményt nyújtó Budapest 72-es sima győzelmet aratott a már kissé fáradt PSZEI ellen.

A férfiak küzdelme kiegyensúlyozottabb és élesebb volt.

A kétszer 15 perces döntő 0:0-as döntetlennel ért véget, az ezt követő hosszabbítás pedig ismét döntetlent, 1:1-es eredménnyel hozott. Következtek a büntetőrúgások. Ezt a PSZEI 3:0 arányban nyerte, és ezzel a kupát is 1 évig otthon tartotta.

Épüljön több sportlétesítmény!

A SZOT testnevelési és sportosztálya 1985-re ismét meghirdeti a társadalmi sportlétesítmény-építési mozgalmat a szakszervezetek működési területéhez tartozó üzemek, vállalatok, hivatalok, intézmények, valamint a szakmunkásképző intézetek részére.

A mozgalom célja: a dolgozók és szakmunkástanulók sportolásának, testedzésének segítése, a létesítményi feltételek javítása az önálló és összefogáson alapuló újabb sport- és turistaobjektumok, kulcsos-házak, szabadidő-központok, horgásztanyák, a honvédelmi sportok fejlesztését szolgáló létesítmények, jórészt társadalmi munkával történő építése útján.

Ennek megfelelően három kategóriában hirdetjük meg a társadalmi pályáépítést:

I. kategória: önálló építési üzemek, vállalatok, hivatalok, intézmények részéről;

II. kategória: közös építés kis üzemek, munkahelyek,

szakmunkásképző szervezetek összefogásával;

III. kategória: szakmunkásképző intézetek önálló vagy különböző munkahelyek segítségével történő építése.

A társadalmi sportlétesítmény-építési akció 1985. október 31-én fejeződik be. Az akcióban részt vevők oklevelét kapnak.

A legeredményesebb pályáépítő közösségek részére 6 darab 45 000 forintos, 12 darab 35 000 forintos és 18 darab 25 000 forintos összegű díjat ítélünk oda.

A díjakat sportszer és sportfelszerelés vásárlására használhatják fel a nyertesek.

A helyi pályáépítési eredményekről, az elvégzett munkáról az üzemi, hivatali, intézményi szakszervezeti bizottságoknak igazoló jelentést kell készíteniük.

A jelentések beküldési határideje: 1985. október 31.

Az igazoló jelentéseket megyei tanácsai, Budapestén a Szakszervezetek Budapesti Taná-

csa címére kell beküldeni, akik elvégzik a szükséges egyeztetést az iparági-ágazati szakszervezetek megyei, területi szerveivel, képviselőivel.

Az 1985. évi társadalmi sportlétesítmény-építési mozgalom országos értékelését és a díjak odaítélését bizottság végzi.

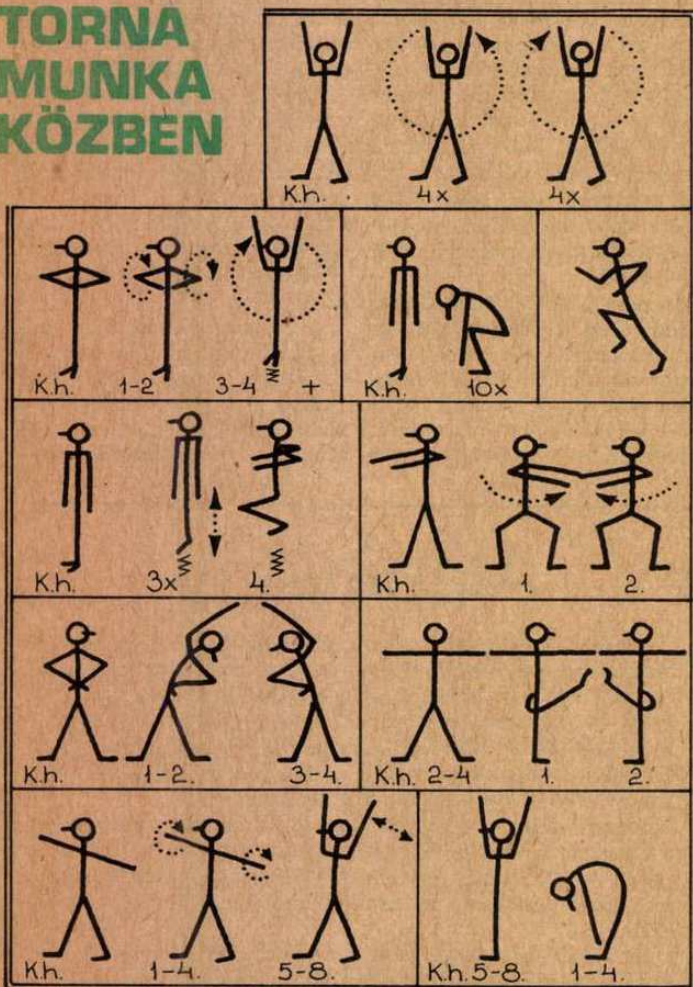
Felkérjük a szakszervezeti bizottságokat, a szakmunkásképző bizottságokat, a szocialista brigádokat, a sportszerető dolgozókat, a szakmunkástanuló fiatalokat, hogy vegyenek részt a mozgalomban.

Kérjük a társadalmi szervezeteket, a gazdasági vezetőket, hogy erkölcsi és anyagi támogatással segítsék a társadalmi munka mind teljesebb megvalósulását, a dolgozók jobb testnevelési feltételeinek megteremtését.

Épüljön minél több sportlétesítmény, hogy még többen sportolhassanak!

SZOT Testnevelési és sportosztály

TORNA MUNKÁKÖZBEN

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levelezési cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú száma: MNB 215—51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
85—2774. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701